

Europeiska unionens officiella tidning

C 19

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

18 januari 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 19/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 19/02	Mål C-809/18 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 november 2020 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet mot John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Invändningsförfarande – Relativt registreringshinder – Artikel 8.3 – Tillämpningsområde – Det sökta varumärket är identiskt med eller liknar det äldre varumärket – EU-ordmärket MINERAL MAGIC – Ombudet eller företrädaren för innehavaren av det äldre varumärket har ingett registreringsansökan – Det äldre nationella ordmärket MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)	2
2021/C 19/03	Mål C-42/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Sonaecom SGPS SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4 – Begreppet skattskyldig person – Blandat holdingbolag – Artikel 17 – Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt – Ingående mervärdesskatt som erlagts av ett blandat holdingbolag för konsulttjänster avseende en marknadsundersökning inför ett tilltänkt förvärv av andelar i andra bolag – Övergivande av förvärvsplaner – Ingående mervärdesskatt som erlagts på ersättningen till en bank för förberedande och genomförande av ett obligationslån avsett att förse dotterbolagen med nödvändiga medel för att göra investeringar – Investeringar som inte genomförts)	3

SV

2021/C 19/04	Mål C-61/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – Orange România SA mot Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 95/46/EG – Artikel 2 h och artikel 7 a – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 4 led 11 och artikel 6.1 a – Behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet – Insamling och lagring av kopior av identitetshandlingar som gjorts av en tillhandahållare av mobila telekommunikationstjänster – Begreppet samtycke av den registrerade – Frivillig, särskild och informerad viljeyttring – Förklaring om samtycke genom en ruta att kryssa i – Den registrerade har undertecknat avtalet – Bevisbörda)	4
2021/C 19/05	Mål C-287/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – DenizBank AG mot Verein für Konsumenteninformation (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv (EU) 2015/2366 – Betaltjänster på den inre marknaden – Artikel 4 led 14 – Begreppet ”betalningsinstrument” – Personliga multifunktionella bankkort – Närfältskommunikationsfunktion (NFC) – Artikel 52 led 6 a och artikel 54.1 – Information som ska lämnas till användaren – Ändring av villkoren i ett ramavtal – Tyst samtycke – Artikel 63.1 a och b – Rättigheter och skyldigheter förknippade med betaltjänster – Undantag för betalningsinstrument som avser låga belopp – Villkor för tillämpning – Betalningsinstrument som inte kan blockeras – Betalningsinstrument som används anonymt – Begränsning av domens verkningar i tiden)	5
2021/C 19/06	Förenade målen C-300/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Spanien) – UQ mot Marclean Technologies, S.L.U. (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Kollektiva uppsägningar – Direktiv 98/59/EG – Artikel 1.1 första stycket a – Begreppet kollektiv uppsägning – Beräkningsmetod för antalet uppsägningar – Referensperiod som ska beaktas)	6
2021/C 19/07	Mål C-382/19 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 – Ralph Pethke mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Intern omorganisation av tjänsterna vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) – Omplacering – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Förtäckt disciplinåtgärd – Tjänstens intresse – Tjänsternas likvärdighet – Motiveringsskyldighet – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Mobbning – Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen)	6
2021/C 19/08	Mål C-427/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – ”Bulstrad Vienna Insurance Group” mot Olympic Insurance Company Ltd (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2009/138/EG – Artikel 274 – Tillämplig lag på förfarandet för likvidation av försäkringsföretag – Återkallelse av ett försäkringsbolags auktorisation – Utseende av en tillfällig likvidator – Begreppet ”beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag” – Rättsligt beslut om att inleda likvidationsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten föreligger inte – Vilandeförklaring av rättsliga förfaranden mot det berörda försäkringsföretaget i andra medlemsstater än ursprungsmedlemsstaten)	7
2021/C 19/09	Mål C-433/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Ellmes Property Services Limited mot SP (”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Artikel 24 led 1 – Exklusiv behörighet i mål som avser sakrätt i fast egendom – Artikel 7 led 1 a – Särskild behörighet i mål som avser avtal – Talan väckt av en lägenhetsägare i en gemensamt ägd fastighet om förbud för en annan lägenhetsägare att använda en lägenhet för turiständamål)	8

2021/C 19/10	Mål C-446/19 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 – Stephan Fleig mot Europeiska utrikestjänsten (Överklagande – Personalmål – Kontraktsanställda – Europeiska utrikestjänsten – Artikel 47 c i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen – Uppsägning av ett avtal om tillsvidareanställning – Yrkessjukdom – Brutet förtroende – Rätt till en rättvis rättegång – Artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Domstolsprövningens omfattning)	9
2021/C 19/11	Mål C-676/19 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 november 2020 – Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Överklagande – Institutionell rätt – Europaparlamentet – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till ledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Rättsverkningar av en dom från domstolen)	9
2021/C 19/12	Mål C-734/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – ITH Comercial Timișoara SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Den ursprungligen planerade verksamheten överges – Justering av avdrag för ingående mervärdesskatt – Transaktioner avseende fast egendom)	10
2021/C 19/13	Mål C-796/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Direktiv 2007/59/EG – Behörighetsprövning av lokförare – Artikel 3 a – Behörig nationell myndighet – Direktiv 2004/49/EG – Artikel 16.1 – Säkerhetsmyndighet – Utseende av flera myndigheter)	10
2021/C 19/14	Mål C-842/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott – Underlåtenhet att följa domen – Fri rörlighet för kapital – Artikel 63 FEUF – Den belgiska skattelagstiftningen om inkomst av fast egendom som är belägen i utlandet är rättsstridig – Artikel 260.2 FEUF – Yrkande om föreläggande av ett löpande vite och ett schablonbelopp)	11
2021/C 19/15	Mål C-41/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – DQ mot Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Mål C-42/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – FS mot Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Mål C-43/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – HU mot Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Mål C-173/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 april 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Mål C-338/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen) den 22 juli 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty mot D.P.	15
2021/C 19/20	Mål C-488/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 2 oktober 2020 – Delfarma Sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	Mål C-500/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 6 oktober 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft mot Lokomotion Gesellschaft für Schienentraction mbH	16
2021/C 19/22	Mål C-513/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 13 oktober 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot Termas Sulfurosas de Alcafache SA	17
2021/C 19/23	Mål C-514/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 13 oktober 2020 – DS mot Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	Mål C-518/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 16 oktober 2020 – XP mot St Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	Mål C-519/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 15 oktober 2020 – K	19
2021/C 19/26	Mål C-536/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 22 oktober 2020 – UAB "Tiketa" mot M.Š., VšĮ "Baltic Music"	20
2021/C 19/27	Mål C-537/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 oktober 2020 – L Fund mot Finanzamt D	21
2021/C 19/28	Mål C-541/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Litauen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	21
2021/C 19/29	Mål C-542/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Litauen mot Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd	23
2021/C 19/30	Mål C-543/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Bulgarien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	25
2021/C 19/31	Mål C-544/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Tjeckien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	26
2021/C 19/32	Mål C-545/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Bulgarien mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	27
2021/C 19/33	Mål C-546/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	28
2021/C 19/34	Mål C-547/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	30
2021/C 19/35	Mål C-548/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	31
2021/C 19/36	Mål C-549/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Cypern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	33
2021/C 19/37	Mål C-550/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Cypern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	34
2021/C 19/38	Mål C-551/20: Talan väckt den 26 oktober 2020 – Ungern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	35
2021/C 19/39	Mål C-552/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Malta mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd	37

2021/C 19/40	Mål C-553/20: Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	38
2021/C 19/41	Mål C-554/20: Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	39
2021/C 19/42	Mål C-555/20: Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	41
2021/C 19/43	Mål C-562/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Lettland) den 28 oktober 2020 – SIA Rodl & Partner mot Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Mål C-564/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 21 oktober 2020 – PF, MF mot Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority	43
2021/C 19/45	Mål C-565/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 29 oktober 2020 – DS mot Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Mål C-567/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Općinski građanski sud u Zagrebu (Kroatien) den 29 oktober 2020 – A.H. mot Zagrebačka banka d.d.	44

Tribunalen

2021/C 19/47	Mål T-735/18: Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Aquind mot Acer (Energi – Artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009 – Acers beslut att avslå en ansökan om undantag för nya elektriska sammanlänknings – Överklagande till Acers överklagandenämnd – Kontrollens intensitet)	46
2021/C 19/48	Mål T-377/19: Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Topcart mot EUIPO – Carl International (TC CARL) (EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU – ordmärket TC CARL – Äldre nationella figurmärket CARL TOUCH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	46
2021/C 19/49	Mål T-378/19: Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Topcart/EUIPO mot EUIPO – Carl International (TC CARL) (EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU – ordmärket TC CARL – Äldre nationella figurmärket CARL TOUCH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	47
2021/C 19/50	Mål T-21/20: Tribunalens dom av den 18 november 2020 – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket K7 – Det äldre EU-ordmärket k7 – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Likhet mellan varorna – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	48
2021/C 19/51	Mål T-571/17: Tribunalens beslut av den 13 november 2020 – UG mot kommissionen (Personalmål – Kontraktsanställda – Tillsvidareanställning – Artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda – Uppsägning med uppsägningstid – Överenskommelse om beräkningen av skadeståndsbeloppet – Anledning saknas att döma i saken)	48
2021/C 19/52	Mål T-827/19: Tribunalens beslut av den 30 oktober 2020 – Gáspár mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Personalmål – Överföring av nationella pensionsrättigheter – Klagomål framfört efter det att den tremånadersfrist som stadgas i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna löpt ut – Ursäktligt misstag föreligger inte – Uppenbart att talan ska avvisas)	49

2021/C 19/53	Mål T-32/20: Tribunalens beslut av den 19 november 2020 – Buxadé Villalba m.fl. mot parlamentet (Talan om ogiltigförklaring – Institutionell rätt – Ledamot av parlamentet – Parlamentets notering av valet av två spanska folkvalda representanter som ledamöter av Europaparlamentet – Huruvida tre andra EU-parlamentariker har talerätt – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Ansökan om att en fastställelse dom ska meddelas – Talan som delvis inte kan tas upp till prövning och beträffande vilken det i övriga delar är uppenbart att den har väckts vid en domstol som saknar behörighet att pröva densamma)	49
2021/C 19/54	Mål T-163/20: Tribunalens beslut av den 29 oktober 2020 – Isopix mot parlamentet (Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Tillhandahållande av fototjänster – Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet – Avbrytande av upphandlingsförfarandet – Ändamålet med talan har delvis förfallit – Det saknas delvis anledning att döma i saken – Föreläggande – Talan har i vissa delar väckts vid en domstol som uppenbart saknar behörighet att pröva den)	50
2021/C 19/55	Mål T-257/20: Tribunalens beslut av den 17 november 2020 – González Calvet mot SRB (Talan om ogiltigförklaring – Ekonomisk och monetär politik – Gemensamma resolutionsmekanismen för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag – Beslut om att inte bevilja ekonomisk ersättning till berörda aktieägare och fordringsägare – Åsidosättande av formkrav – Artikel 76 d i rättegångsreglerna – Uppenbart att talan ska avvisas)	51
2021/C 19/56	Mål T-383/20: Tribunalens beslut av den 5 november 2020 – Moloko Beverage mot EUIPO – Nexus Liquids (moloko) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Ansökan om ogiltighetsförklaring återkallas – Anledning saknas att döma i saken)	52
2021/C 19/57	Mål T-451/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 oktober 2020 – Facebook Irland mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Begäran om upplysningar – Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet – Fumus boni juris – Intresseavvägning)	52
2021/C 19/58	Mål T-452/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 oktober 2020 – Facebook Ireland mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Begäran om upplysningar – Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet – Fumus boni juris – Intresseavvägning)	53
2021/C 19/59	Mål T-609/20: Talan väckt den 30 september 2020 – LA International Cooperation mot kommissionen	54
2021/C 19/60	Mål T-632/20: Talan väckt den 15 oktober 2020 – OG mot EDA	56
2021/C 19/61	Mål T-641/20: Talan väckt den 20 oktober 2020 – Leonine Distribution mot kommissionen	57
2021/C 19/62	Mål T-650/20: Talan väckt den 23 oktober 2020 – NU mot EUIPO	58
2021/C 19/63	Mål T-654/20: Talan väckt den 27 oktober 2020 – Silex mot kommissionen och Easme	59
2021/C 19/64	Mål T-661/20: Talan väckt den 30 oktober 2020 – NV mot eu-LISA	60
2021/C 19/65	Mål T-670/20: Överklagande ingett den 9 november 2020 – Sam McKnight mot EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	Mål T-673/20: Överklagande ingett den 11 november 2020 – Celler Lagravera mot EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	Mål T-675/20: Talan väckt den 12 november 2020 – Leonardo SpA mot Frontex	62
2021/C 19/68	Mål T-679/20: Överklagande ingett den 13 november 2020 – Dr. August Wolff mot EUIPO – Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	Mål T-680/20: Talan väckt den 11 november 2020 – Novelis mot kommissionen	64

2021/C 19/70	Mål T-681/20: Talan väckt den 13 november 2020 – OC mot Europeiska utrikestjänsten	65
2021/C 19/71	Mål T-682/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (fotbeklädnader)	65
2021/C 19/72	Mål T-683/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (Skor)	66
2021/C 19/73	Mål T-684/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (Skor)	67
2021/C 19/74	Mål T-687/20: Talan väckt den 16 november 2020 – Jinan Meide Casting m.fl. mot kommissionen	68
2021/C 19/75	Mål T-688/20: Överklagande ingett den 16 november 2020 – Freshly Cosmetics mot EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	Mål T-692/20: Talan väckt den 18 november 2020 – Iliad Italia mot kommissionen	70
2021/C 19/77	Mål T-693/20: Talan väckt den 5 november 2020 – Hansol Paper mot kommissionen	71
2021/C 19/78	Mål T-110/18: Tribunalens beslut av den 28 oktober 2020 – Grange Backup Power mot kommissionen	71
2021/C 19/79	Mål T-741/18: Tribunalens beslut av den 23 oktober 2020 – ZZ mot ECB	72
2021/C 19/80	Mål T-222/20: Tribunalens beslut av den 27 oktober 2020 – CH och CN mot parlamentet	72
2021/C 19/81	Mål T-490/20: Tribunalens beslut av den 27 oktober 2020 – CH och CN mot parlamentet	72

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 19/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 9, 11.1.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 443, 21.12.2020

EUT C 433, 14.12.2020

EUT C 423, 7.12.2020

EUT C 414, 30.11.2020

EUT C 399, 23.11.2020

EUT C 390, 16.11.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 november 2020 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet mot John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Mål C-809/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Invändningsförfarande – Relativt registreringshinder – Artikel 8.3 – Tillämpningsområde – Det sökta varumärket är identiskt med eller liknar det äldre varumärket – EU-ordmärket MINERAL MAGIC – Ombudet eller företrädaren för innehavaren av det äldre varumärket har ingett registreringsansökan – Det äldre nationella ordmärket MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)

(2021/C 19/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiušė)

Övriga parter i målet: John Mills Ltd (ombud: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 15 oktober 2018, John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T 7/17, EU:T:2018:679) upphävs.
- 2) John Mills Ltd överklagande i mål T-7/17 av det beslut som första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 5 oktober 2016 (ärende R 2087/2015-1) ogillas.
- 3) John Mills Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) med anledning av överklagandet och förfarandet vid tribunalen samt de kostnader som uppkommit för Jerome Alexander Consulting Corp. i förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 148, 29.4.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Sonaecom SGPS SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-42/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 4 – Begreppet skattskyldig person – Blandat holdingbolag – Artikel 17 – Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt – Ingående mervärdesskatt som erlagts av ett blandat holdingbolag för konsulttjänster avseende en marknadsundersökning inför ett tilltänkt förvärv av andelar i andra bolag – Övergivande av förvärvsplaner – Ingående mervärdesskatt som erlagts på ersättningen till en bank för förberedande och genomförande av ett obligationslån avsett att förse dotterbolagen med nödvändiga medel för att göra investeringar – Investeringar som inte genomförts)

(2021/C 19/03)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sonaecom SGPS SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

- 1) Artiklarna 4.1, 4.2, 17.1, 17.2 och 17.5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att ett blandat holdingbolag som återkommande deltar i förvaltningen av sina dotterbolag har rätt att dra av ingående mervärdesskatt på förvärv av konsulttjänster avseende en marknadsundersökning som genomförts inför ett tilltänkt förvärv av andelar i ett annat bolag, även om detta förvärv i slutändan inte genomfördes.
- 2) Artiklarna 4.1, 4.2, 17.1, 17.2 och 17.5 i sjätte direktivet 77/388 ska tolkas så, att ett blandat holdingbolag, som återkommande deltar i förvaltningen av sina dotterbolag, inte har rätt att dra av den mervärdesskatt som betalats på ersättningen till ett kreditinstitut för förberedande och genomförande av ett obligationslån avsett för investeringar i en viss sektor, när dessa investeringar i slutändan inte genomfördes och det kapital som erhöles genom detta lån i sin helhet utbetalades till koncernens moderbolag i form av ett lån.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – Orange România SA mot Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Mål C-61/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 95/46/EG – Artikel 2 h och artikel 7 a – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 4 led 11 och artikel 6.1 a – Behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet – Insamling och lagring av kopior av identitetshandlingar som gjorts av en tillhandahållare av mobila telekommunikationstjänster – Begreppet samtycke av den registrerade – Frivillig, särskild och informerad viljeyttring – Förklaring om samtycke genom en ruta att kryssa i – Den registrerade har undertecknat avtalet – Bevisbörda)

(2021/C 19/04)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Orange România SA

Motpart: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Domslut

Artikel 2 h och artikel 7 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter samt artikel 4 led 11 och artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tolkas så, att det åligger den personuppgiftsansvarige att visa att den registrerade – genom ett aktivt agerande – har gett uttryck för sitt samtycke till behandling av sina personuppgifter och att den registrerade dessförinnan har fått information om samtliga aspekter rörande behandlingen av personuppgifterna. Informationen ska läggas fram i en begriplig och lätt tillgänglig form, med användning av klart och tydligt språk som gör det möjligt för denne att lätt fastställa följderna av samtycket och att det därmed säkerställs att samtycket ges med full kännedom om omständigheterna. Ett avtal om tillhandahållande av telekommunikationstjänster som innehåller ett avtalsvillkor enligt vilket den registrerade har informerats om och samtyckt till insamling och lagring av en kopia av sin identitetshandling för att vederbörande ska kunna identifieras, är inte av sådan art att det styrker att personen i fråga lämnat ett giltigt samtycke, i den mening som avses i dessa bestämmelser, till denna insamling och denna lagring när

- den ruta som avser detta avtalsvillkor kryssats i av den personuppgiftsansvarige innan avtalet undertecknades, eller när
- villkoren i det nämnda avtalet kan vilseleda den registrerade om möjligheten att ingå avtalet även om han eller hon vägrar att ge sitt samtycke till behandling av sina personuppgifter, eller när
- den personuppgiftsansvarige på ett otillbörligt sätt påverkar möjligheten att fritt motsätta sig sådan insamling och lagring genom att kräva att den registrerade, för att vägra att ge sitt samtycke, fyller i ytterligare ett formulär för att ge uttryck för denna vägran.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.5.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – DenizBank AG mot Verein für Konsumenteninformation

(Mål C-287/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv (EU) 2015/2366 – Betaltjänster på den inre marknaden – Artikel 4 led 14 – Begreppet ”betalningsinstrument” – Personliga multifunktionella bankkort – Närfältskommunikationsfunktion (NFC) – Artikel 52 led 6 a och artikel 54.1 – Information som ska lämnas till användaren – Ändring av villkoren i ett ramavtal – Tyst samtycke – Artikel 63.1 a och b – Rättigheter och skyldigheter förknippade med betaltjänster – Undantag för betalningsinstrument som avser låga belopp – Villkor för tillämpning – Betalningsinstrument som inte kan blockeras – Betalningsinstrument som används anonymt – Begränsning av domens verkningar i tiden)

(2021/C 19/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DenizBank AG

Motpart: Verein für Konsumenteninformation

Domslut

- 1) Artikel 52 led 6 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, jämförd med artikel 54.1 i samma direktiv, ska tolkas så, att den reglerar vilken information och vilka villkor som en betaltjänstleverantör ska lämna till en betaltjänstanvändare när betaltjänstleverantören, i enlighet med de villkor som uppställs i dessa bestämmelser, önskar avtala med betaltjänstanvändaren om en presumtion för godkännande av ändringar av det ramavtal som parterna ingått, men förstnämnda bestämmelse anger inte några begränsningar vad gäller betaltjänstanvändarens ställning eller vilka avtalsklausuler som kan bli föremål för ett sådant avtal, utan att för den skull påverka möjligheten att mot bakgrund av bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal pröva huruvida sådana avtalsklausuler kan vara oskäliga för det fall att betaltjänstanvändaren också är konsument.
- 2) Artikel 4 led 14 i direktiv 2015/2366 ska tolkas så, att närfältskommunikationsfunktionen (Near Field Communication) hos ett personligt multifunktionellt bankkort, vilken gör det möjligt att genomföra betalningar med låga belopp från det bankkonto som är knutet till kortet, ska anses utgöra ett ”betalningsinstrument” i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 3) Artikel 63.1 b i direktiv 2015/2366 ska tolkas så, att kontaktfri betalning av låga belopp med hjälp av närfältskommunikationsfunktionen (Near Field Communication) hos ett personligt multifunktionellt bankkort utgör en ”anonym” användning av det berörda betalningsinstrumentet, i den mening som avses i denna undantagsbestämmelse.
- 4) Artikel 63.1 a i direktiv 2015/2366 ska tolkas så, att en betaltjänstleverantör som avser att göra gällande det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse inte kan nöja sig med att hävda att det är omöjligt att blockera det aktuella betalningsinstrumentet eller förhindra fortsatt användning av detta, då det mot bakgrund av den senaste tillgängliga tekniken inte kan styrkas att detta är omöjligt.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.07.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Spanien) – UQ mot Marclean Technologies, S.L.U.

(Förenade målen C-300/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Kollektiva uppsägningar – Direktiv 98/59/EG – Artikel 1.1 första stycket a – Begreppet kollektiv uppsägning – Beräkningsmetod för antalet uppsägningar – Referensperiod som ska beaktas)

(2021/C 19/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social no 3 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: UQ

Svarande: Marclean Technologies, S.L.U.

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Domslut

Artikel 1.1 första stycket a i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att vid bedömningen av huruvida en ifrågasatt individuell uppsägning utgör en del av en kollektiv uppsägning, ska den referensperiod som föreskrivs i denna bestämmelse för att avgöra om det är fråga om en kollektiv uppsägning beräknas genom att ta i beaktande varje period på 30 eller 90 på varandra följande dagar, under vilken den individuella uppsägningen ägt rum och under vilken det största antalet uppsägningar från arbetsgivarens sida ägt rum av ett eller flera skäl som inte är hänförliga till den berörde arbetstagaren personligen i den mening som avses i samma bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 295, 2.9.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 – Ralph Pethke mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-382/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Intern omorganisation av tjänsterna vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) – Omplacering – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Förtäckt disciplinåtgärd – Tjänstens intresse – Tjänsternas likvärdighet – Motiveringsskyldighet – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Mobbning – Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen)

(2021/C 19/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ralph Pethke (ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošūtė och B. Wägenbaur, Rechtsanwälte)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ralph Pethke ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 337, 07.10.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – "Bulstrad Vienna Insurance Group" mot Olympic Insurance Company Ltd

(Mål C-427/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2009/138/EG – Artikel 274 – Tillämplig lag på förfarandet för likvidation av försäkringsföretag – Återkallelse av ett försäkringsbolags auktorisation – Utseende av en tillfällig likvidator – Begreppet "beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag" – Rättsligt beslut om att inleda likvidationsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten föreligger inte – Vilandeförklaring av rättsliga förfaranden mot det berörda försäkringsföretaget i andra medlemsstater än ursprungsmedlemsstaten)

(2021/C 19/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Bulstrad Vienna Insurance Group" AD

Motpart: Olympic Insurance Company Ltd

Domslut

- 1) Artikel 274 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/58/EU av den 11 december 2013 ska tolkas så, att den behöriga myndighetens beslut att återkalla det berörda försäkringsföretagets auktorisation och att utse en tillfällig likvidator kan utgöra ett "beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag", i den mening som avses i den artikeln, endast om det i lagen i det försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat föreskrivs antingen att denne tillfällige likvidator ska ha rätt att realisera företagets tillgångar och att fördela behållningen mellan borgenärerna eller att återkallelsen av det försäkringsföretagets auktorisation automatiskt leder till att likvidationsförfarandet inleds utan att ett formellt beslut i detta avseende måste fattas av en annan myndighet.
- 2) Artikel 274 i direktiv 2009/138, i dess lydelse enligt direktiv 2013/58, ska tolkas så, att om de villkor som uppställs för att ett beslut om återkallelse av ett försäkringsföretags auktorisation och utnämning av en tillfällig likvidator ska utgöra ett "beslut att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag", i den mening som avses i den artikeln, inte är uppfyllda, innehåller denna artikel inte någon skyldighet för domstolarna i andra medlemsstater att tillämpa lagstiftningen i det aktuella försäkringsföretagets ursprungsmedlemsstat, i vilken föreskrivs att alla domstolsförfaranden som inletts avseende ett sådant företag ska vilandeförklaras.

⁽¹⁾ EUT C 288, 26.8.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Ellmes Property Services Limited mot SP

(Mål C-433/19) ⁽¹⁾

(”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Artikel 24 led 1 – Exklusiv behörighet i mål som avser sakrätt i fast egendom – Artikel 7 led 1 a – Särskild behörighet i mål som avser avtal – Talan väckt av en lägenhetsägare i en gemensamt ägd fastighet om förbud för en annan lägenhetsägare att använda en lägenhet för turiständamål)

(2021/C 19/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ellmes Property Services Limited

Motpart: SP

Domslut

- 1) Artikel 24 led 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en talan genom vilken en ägare av en ägarlägenhet önskar få till stånd ett förbud för en annan lägenhetsägare att egenmäktigt, utan de övriga lägenhetsägarnas samtycke, ändra användningsområdet för sin lägenhet, såsom detta definieras i avtalet om ägargemenskap, ska anses utgöra en talan ”om sakrätt i fast egendom” i den mening som avses i denna bestämmelse, förutsatt att den användningen kan göras gällande inte bara mot andra lägenhetsägare utan mot var och en, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 2) Artikel 7.1 a i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att för det fall det avsedda användningsområdet för en ägarlägenhet, såsom detta definieras i avtalet om ägargemenskap, inte kan göras gällande mot var och en, ska en talan genom vilken en lägenhetsägare avser att få till stånd ett förbud för en annan lägenhetsägare att egenmäktigt, utan övriga lägenhetsägares samtycke, ändra denna användning anses utgöra en talan som ”avser avtal” i den mening som avses i den bestämmelsen. Med förbehåll för den hänskjutande domstolens prövning är uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser den ort där egendomen är belägen.

⁽¹⁾ EUT C 357, 21.10.2019

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 – Stephan Fleig mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål C-446/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Kontraktsanställda – Europeiska utrikestjänsten – Artikel 47 c i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen – Uppsägning av ett avtal om tillsvidareanställning – Yrkessjukdom – Brutet förtroende – Rätt till en rättvis rättegång – Artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Domstolsprövningens omfattning)

(2021/C 19/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Stephan Fleig (ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R.C. Weiss)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Stephan Fleig ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 337, 7.10.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 november 2020 – Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-676/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Institutionell rätt – Europaparlamentet – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till ledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Rättsverkningar av en dom från domstolen)

(2021/C 19/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bruno Gollnisch (ombud: B. Bonnefoy-Claudet, advokat)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och M. Ecker), Europeiska unionens råd

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bruno Gollnisch ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 363, 28.10.2019

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – ITH Comercial Timișoara SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Mål C-734/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Den ursprungligen planerade verksamheten överges – Justering av avdrag för ingående mervärdesskatt – Transaktioner avseende fast egendom)

(2021/C 19/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ITH Comercial Timișoara SRL

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Domslut

- 1) Artiklarna 167, 168, 184 och 185 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att rätten att dra av ingående mervärdesskatt på varor, i förevarande fall på fast egendom, och tjänster som förvärvats i syfte att genomföra beskattade transaktioner, kvarstår när de ursprungligen planerade investeringsprojekten har övergetts på grund av omständigheter som den beskattningsbara personen inte har kunnat råda över, och att det inte ska ske någon justering av denna mervärdesskatt om den beskattningsbara personen fortfarande har för avsikt att använda denna egendom i beskattad verksamhet.
- 2) Direktiv 2006/112, och särskilt artikel 28 däri, ska tolkas så, att i avsaknad av ett fullmaktsavtal utan representation är rättsfiguren kommissionär inte tillämplig när en beskattningsbar person uppför en byggnad i enlighet med behoven och kraven för en annan juridisk persons verksamhet och denna andra person antas hyra denna byggnad.

⁽¹⁾ EUT C 54, 17.02.2020.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-796/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 2007/59/EG – Behörighetsprövning av lokförare – Artikel 3 a – Behörig nationell myndighet – Direktiv 2004/49/EG – Artikel 16.1 – Säkerhetsmyndighet – Utseende av flera myndigheter)

(2021/C 19/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och C. Vrignon)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: J. Schmoll och A. Posch)

Domslut

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen, genom att som behörig myndighet enligt direktiv 2007/59 utse en annan myndighet än den säkerhetsmyndighet som avses i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet).
- 2) Republiken Österrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 432, 23.12.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 november 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-842/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott – Underlåtenhet att följa domen – Fri rörlighet för kapital – Artikel 63 FEUF – Den belgiska skattelagstiftningen om inkomst av fast egendom som är belägen i utlandet är rättsstridig – Artikel 260.2 FEUF – Yrkande om föreläggande av ett löpande vite och ett schablonbelopp)

(2021/C 19/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och A. Armenia)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: P. Cottin, J.-C. Halleux och C. Pochet)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa domen av den 12 april 2018 i mål C-110/17, kommissionen/Belgien.
- 2) Konungariket Belgien ska erlägga ett schablonbelopp på 2 000 000 euro till Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Belgien ska erlägga ett löpande vite till Europeiska kommissionen som uppgår till 7 500 euro per dag från den dag då förevarande dom avkunnas till den dag då domen av den 12 april 2018, kommissionen/Belgien (C-110/17, EU:C:2018:250) följs.
- 4) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 45, 10.2.2020

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – DQ mot Wallonische Region

(Mål C-41/20)

(2021/C 19/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i det nationella målet

Klagande: DQ

Motpart: Wallonische Region

Tolkningsfrågor

1. Ska en nationell lagstiftning, såsom den tillämpas av myndigheterna, enligt vilken ett fordon registrerat i utlandet, som sporadiskt och kortvarigt ställs en medborgare bosatt i Belgien till förfogande av en medborgare i en annan EU-medlemsstat, enbart får användas om den medborgare som är bosatt i Belgien i fordonet för med sig ett privat användarintyg, det vill säga ett intyg i den mening som avses i artikel 3.2 led 6 i den kungliga förordningen av den 20.7.2001 om registrering av fordon, anses strida mot de relevanta unionsbestämmelserna, i synnerhet å ena sidan artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende de fria rörligheterna för personer och kapital, och/eller å andra sidan artiklarna 63 och 64 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende den fria rörligheten för kapital, som utgör två utav de fyra Europeiska unionens grundläggande friheterna?
2. Kan en sådan nationell lagstiftning, såsom den som har beskrivits ovan och som genomförts av regionen Vallonien, motiveras av krav avseende allmän säkerhet eller av andra skyddsåtgärder, och är efterlevnaden av den nationella lagstiftningen – som tolkas så, att den utländska innehavaren av fordonet ska upprätta en handling som ska medföras i fordonet och som intygar att fordonet får användas under en begränsad och angiven tid, varvid det inte är möjligt att i efterhand inkomma med sådana handlingar – nödvändig för att uppnå det eftersträfvade målet, eller hade målet kunnat uppnås på ett annat, mindre ingripande, sätt och med färre formkrav?

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 10 september 2020 beslutat följande:

Artikel 63.1 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken en person som är bosatt i den medlemsstaten endast kan åberopa ett undantag från den i den medlemsstaten gällande registreringsskyldigheten för fordon, avseende ett fordon som utan krav på vederlag och kortvarigt ställts denne till förfogande av en medborgare i en annan medlemsstat, där fordonet är registrerat, när de handlingar som intygar att den berörda personen uppfyller villkoret för nämnda undantag medförs i fordonet, utan att det är möjligt att i efterhand inkomma med sådana handlingar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – FS mot Wallonische Region

(Mål C-42/20)

(2021/C 19/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i det nationella målet

Sökande: FS

Svarande: Wallonische Region

Tolkningsfrågor

1. Ska en nationell lagstiftning, såsom den tillämpas av myndigheterna, enligt vilken ett fordon registrerat i utlandet som sporadiskt och kortvarigt ställs en medborgare bosatt i Belgien till förfogande av en medborgare i en annan EU-medlemsstat, enbart får användas om den medborgare som är bosatt i Belgien i fordonet för med sig ett privat användarintyg, det vill säga ett intyg i den mening som avses i artikel 3.2 led 6 i den kungliga förordningen av den 20.7.2001 om registrering av fordon, anses strida mot de relevanta unionsbestämmelserna, i synnerhet artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende den fria rörligheten för personer, artikel 45 FEUF (fri rörlighet för arbetstagare), artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och artikel 56 FEUF (fri rörlighet för tjänster)?
2. Kan en sådan nationell lagstiftning, såsom den som har beskrivits ovan och som genomförts av regionen Vallonien, motiveras av krav avseende allmän säkerhet eller av andra skyddsåtgärder, och är efterlevnaden av den nationella lagstiftningen – som tolkas så, att den utländska innehavaren av fordonet ska upprätta en handling som ska medföras i fordonet och som intygar att fordonet får användas under en begränsad och angiven tid – nödvändig för att uppnå det eftersträfvade målet, eller hade målet kunnat uppnås på ett annat, mindre ingripande, sätt och med färre formkrav?

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 10 september 2020 beslutat följande:

Artikel 63.1 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken en person som är bosatt i den medlemsstaten endast kan åberopa ett undantag från den i den medlemsstaten gällande registreringsskyldigheten för fordon, avseende ett fordon som utan krav på vederlag och kortvarigt ställts denne till förfogande av en medborgare i en annan medlemsstat, där fordonet är registrerat, när de handlingar som intygar att den berörda personen uppfyller villkoret för nämnda undantag medförs i fordonet, utan att det är möjligt att i efterhand inkomma med sådana handlingar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgien) den 28 januari 2020 – HU mot Wallonische Region

(Mål C-43/20)

(2021/C 19/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i det nationella målet

Sökande: HU

Svarande: Wallonische Region

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en nationell lagstiftning, såsom den tillämpas av myndigheterna, enligt vilken ett fordon registrerat i utlandet som sporadiskt och kortvarigt ställs en medborgare bosatt i Belgien till förfogande av en medborgare i en annan EU-medlemsstat, enbart får användas om den medborgare som är bosatt i Belgien i fordonet för med sig ett privat användarintyg, det vill säga ett intyg i den mening som avses i artikel 3.2 led 6 i den kungliga förordningen av den 20.7.2001 om registrering av fordon, anses strida mot de relevanta unionsbestämmelserna, i synnerhet artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende den fria rörligheten för personer, artikel 45 FEUF (fri rörlighet för arbetstagare), artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och artikel 56 FEUF (fri rörlighet för tjänster)?

- 2) Kan en sådan nationell lagstiftning, såsom den som har beskrivits ovan och som genomförts av regionen Vallonien, motiveras av krav avseende allmän säkerhet eller av andra skyddsåtgärder, och är efterlevnaden av den nationella lagstiftningen – som tolkas så, att den utländska innehavaren av fordonet ska upprätta en handling som ska medföras i fordonet och som intygar att fordonet får användas under en begränsad och angiven tid – nödvändig för att uppnå det eftersträfvade målet, eller hade målet kunnat uppnås på ett annat, mindre ingripande, sätt och med färre formkrav?

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 10 september 2020 beslutat följande:

Artikel 63.1 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, enligt vilken en person som är bosatt i den medlemsstaten endast kan åberopa ett undantag från den i den medlemsstaten gällande registreringsskyldigheten för fordon, avseende ett fordon som utan krav på vederlag och kortvarigt ställts denne till förfogande av en medborgare i en annan medlemsstat, där fordonet är registrerat, när de handlingar som intygar att den berörda personen uppfyller villkoret för nämnda undantag medförs i fordonet, utan att det är möjligt att i efterhand inkomma med sådana handlingar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 april 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Mål C-173/20)

(2021/C 19/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Motparter: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör klausul 5 i det ramavtal som återfinns som bilaga till direktiv 1999/70/EG (rådets direktiv om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, nedan kallat direktivet) ⁽¹⁾, som har rubriken "Bestämmelser för att förhindra missbruk", jämförd med skälen 6 och 7 i direktivet och med klausul 4 i ramavtalet ("Principen om icke-diskriminering"), samt mot bakgrund av principerna om likvärdighet, effektivitet och unionsrättens ändamålsenliga verkan, hinder för en nationell lagstiftning, närmare bestämt artiklarna 24.3 a och 22.9 i lag nr 240/2010, enligt vilken universiteten utan några kvantitativa begränsningar kan använda sig av treåriga visstidanställningsavtal för forskare som kan förlängas i två år, utan att avtalets ingående och förlängning är villkorade av några objektiva omständigheter som hänger samman med tillfälliga eller särskilda behov vid det universitet som beslutar att ingå sådana avtal och enligt vilken den enda begränsningen för att ingå flera visstidanställningsavtal med en och samma person utgörs av den sammanlagda varaktigheten, som inte får överstiga tolv år, vilka inte behöver vara sammanhängande?
- 2) Utgör ovannämnda klausul 5 i ramavtalet, jämförd med skälen 6 och 7 i direktivet och med ovannämnda klausul 4 i ramavtalet, samt mot bakgrund av principen om unionsrättens ändamålsenliga verkan, hinder för en nationell lagstiftning (närmare bestämt artiklarna 24 och 29.1 i lag nr 240/2010) enligt vilken universiteten får rekrytera forskare enbart genom visstidanställningsavtal, utan att det aktuella beslutet är villkorat av tillfälliga eller särskilda behov, och utan några begränsningar, vilket innebär att universitetens ordinarie undervisnings- och forskningsbehov tillgodoses genom användning av en potentiellt oändlig rad av visstidanställningsavtal?

- 3) Utgör klausul 4 i ramavtalet hinder för en bestämmelse i nationell lagstiftning såsom artikel 20.1 i lagstiftningsdekret nr 75/2017 (såsom den har tolkats i ovannämnda ministeriella cirkulär nr 3/2017) enligt vilken anställningsförhållandet för visstidsanställda forskare vid offentliga forskningsinstitut kan omvandlas till tillsvidareanställning – men enbart om de berörda personerna per den 31 december 2017 har varit anställda i minst tre år – medan visstidsanställningsavtal för universitetsforskare inte kan omvandlas till tillsvidareanställning enbart av det skälet att det i artikel 22.16 i lagstiftningsdekret nr 75/2017 stadgas att deras anställningsförhållande omfattas av "förvaltningsrättsliga bestämmelser", trots att det enligt lag grundar sig på ett anställningsavtal, och även om forskare vid forskningsinstituten och universiteten i enlighet med artikel 22.9 i lag nr 240/2010 omfattas av samma regel om den övre tidsgränsen för visstidsanställningar, som universiteten och forskningsinstituten kan använda sig av, närmare bestämt genom att ingå avtal i enlighet med artikel 24 i nämnda lag eller tilldela forskningsstipendier enligt nämnda artikel 22?
- 4) Utgör principerna om likvärdighet, effektivitet och unionsrättens ändamålsenliga verkan, med avseende på ovannämnda ramavtal, samt principen om icke-diskriminering, som fastställs i klausul 4 i ramavtalet, hinder för en nationell lagstiftning (artikel 24.3 a i lag nr 240/2010 samt artikel 29.2 d och 29.4 i lagstiftningsdekret nr 81/2015), i vilken det – trots att alla offentlig- och privatanställda omfattas av samma regelverk, i dess senaste lydelse enligt lagstiftningsdekret nr 81/2015, där den övre tidsgränsen för en visstidsanställning (från och med 2018) är fastställd till 24 månader (inklusive förlängning och förnyelse) och där villkoret för att den offentliga förvaltningen ska få använda sig av dessa typer av anställningar är att det föreligger "tillfälliga och särskilda behov" – stadgas att universiteten får rekrytera forskare genom treåriga visstidsanställningsavtal som kan förlängas i två år efter positiv bedömning av den under treårsperioden utförda undervisningen och forskningen, utan att ingåendet av det första avtalet och förlängningen därav ska vara villkorade av sådana tillfälliga eller särskilda behov vid det berörda universitetet, med den följd att nämnda universitet i slutet av denna femårsperiod kan ingå ytterligare ett visstidsanställningsavtal av samma typ med samma person eller med andra personer för att tillgodose samma undervisnings- och forskningsbehov som var kopplat till det föregående avtalet?
- 5) Utgör klausul 5 i ovannämnda ramavtal, även mot bakgrund av principerna om effektivitet och likvärdighet samt av ovannämnda klausul 4, hinder för en nationell lagstiftning (artikel 29.2 d och 29.4 i lagstiftningsdekret nr 81/2015 samt artikel 36.2 och 36.5 i lagstiftningsdekret nr 165/2001) enligt vilken universitetsforskare med treåriga visstidsanställningsavtal som kan förlängas i två år (enligt nämnda artikel 24.3 a i lag nr 240/2010) inte ges någon möjlighet att senare ingå ett tillsvidareanställningsförhållande, när det i den italienska rättsordningen inte finns några andra effektiva åtgärder att tillgripa för att undvika och beivra universitetens missbruk av på varandra följande avtal om visstidsanställning?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, 1999, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen)
den 22 juli 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty mot D.P.**

(Mål C-338/20)

(2021/C 19/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Parter i det nationella målet

Sökande: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Motpart: D.P.

Tolkningsfråga

Ger delgivningen av ett beslut om bötesstraff till den bötfällda personen, utan att det därvid säkerställts att beslutet översätts till ett språk som denne förstår, myndigheten i den verkställande staten rätt att vägra verkställighet av beslutet på grundval av bestämmelser som antagits för att införliva artikel 20.3 i rambeslut 2005/214/RIF, ⁽¹⁾ på grund av att rätten till en rättvis rättegång åsidosatts?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT L 76, 2005, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 2 oktober 2020 – Delfarma Sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Mål C-488/20)

(2021/C 19/20)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Delfarma Sp. z o.o

Motpart: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 34 FEUF hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken godkännandet för parallellimport ska återkallas ett år efter det att godkännandet för försäljning av referensläkemedlet har löpt ut?
2. Kan en nationell myndighet, mot bakgrund av artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF, fatta ett beslut om att återkalla godkännandet för försäljning av ett parallellimporterat läkemedel enbart på grund av att den lagstadgade fristen har löpt ut, en frist som beräknats från den dag då godkännandet för försäljning av referensläkemedlet löpte ut, utan att undersöka vare sig på vilka grunder godkännandet av läkemedlet upphört att gälla eller de övriga villkoren för att skydda människors liv och hälsa i artikel 36 FEUF?
3. Är den omständigheten, att parallellimportörer undantas från skyldigheten att inge periodiska säkerhetsrapporter, och att myndigheten därför inte förfogar över några aktuella uppgifter om förhållandet mellan läkemedlets fördelar och risker, tillräckligt för att det ska kunna fattas ett beslut om att återkalla godkännandet för försäljning av ett parallellimporterat läkemedel?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 6 oktober 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft mot Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Mål C-500/20)

(2021/C 19/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Motpart: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Tolkningsfrågor

1. Är Europeiska unionens domstol behörig att tolka Enhetliga rättsregler för avtal om nyttjande av infrastruktur i internationell järnvägstrafik (CUI), bihang E till fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif)? ⁽¹⁾
2. Om den första frågan besvaras jakande:

Ska artikel 8 § 1 b CUI tolkas så, att förvaltarens föreskrivna ansvar för sakskador även ska omfatta kostnader som dessa skador medför för en transportör som måste hyra ersättningslokomotiv till följd av den skada som uppstått på hans lokomotiv?

3. Om den första frågan besvaras jakande och den andra frågan besvaras nekande:

Ska artiklarna 4 och 19 § 1 CUI tolkas så, att avtalsparterna med giltig verkan kan ta på sig ett större ansvar genom en allmän hänvisning till nationell lagstiftning, som visserligen föreskriver ett mer omfattande ansvar, men där vållande utgör ansvarsgrund – till skillnad från CUI där strikt ansvar gäller?

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/103/EU av den 16 juni 2011 om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik om Europeiska unionens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj 1980, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999 (EUT L 51, 2013, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 13 oktober 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot Termas Sulfurosas de Alcafache SA

(Mål C-513/20)

(2021/C 19/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Motpart: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Tolkningsfråga

Kan betalningar som erläggs som motprestation till tjänsten avseende öppnandet av en personlig fil för varje användare, som innehåller medicinska uppgifter om vederbörande och som ger rätt till köp av behandlingar i form av "klassiska termalbadstjänster", anses omfattas av begreppet "transaktioner som är nära knutna [till hälso- och sjukvårdstjänster]" i artikel 132.1 b i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ och ska de således anses vara undantagna från mervärdesskatteplikt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT 2006, L 347, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 13 oktober 2020 –
DS mot Koch Personaldienstleistungen GmbH**

(Mål C-514/20)

(2021/C 19/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: DS

Motpart: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Tolkningsfråga

Utgör artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 7 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ hinder mot en bestämmelse i ett kollektivavtal enligt vilken endast de timmar som arbetstagaren verkligen har arbetat, och inte de timmar under vilka denne utnyttjar sin rätt till årlig betald semester, ska beaktas vid beräkningen av huruvida och för hur många timmar arbetstagaren har rätt till övertidsersättning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 16 oktober 2020 –
XP mot St Vincenz-Krankenhaus GmbH**

(Mål C-518/20)

(2021/C 19/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: XP

Motpart: St Vincenz-Krankenhaus GmbH

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 7 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ och artikel 31.2 i stadgan hinder för att en nationell bestämmelse, såsom 7 § punkt 3 i (Bundesurlaubsgesetz (federala semesterlagen)), tolkas på så sätt att en arbetstagare som under semesteråret har drabbats av fullständig arbetsoförmåga på grund av sjukdom, men som fortfarande hade kunnat ta ut – åtminstone en del av – sin semester under semesteråret innan arbetsoförmågan inträdde, förlorar sin rätt att utnyttja outtagen årlig betald semester efter 15 månader efter utgången av semesteråret vid fortsatt oavbruten arbetsoförmåga, även om arbetsgivaren inte faktiskt har gett arbetstagaren möjlighet att utnyttja sin rätt till semester genom att uppmana honom eller henne att göra detta och genom att ge arbetstagaren upplysningar i det avseendet?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Under de omständigheter som anges i den första frågan, utgör då nyss nämnda unionsbestämmelser även hinder för att rätten att utnyttja outtagen årlig betald semester upphör att gälla vid en senare tidpunkt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s.9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 15 oktober 2020 – K

(Mål C-519/20)

(2021/C 19/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: K

Sökande och ytterligare part i målet: Landkreis Gifhorn

Tolkningsfrågor

1. Ska unionsrätten, särskilt artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2008/115/EG ⁽¹⁾, tolkas så, att det åligger en nationell domstol som beslutar om förvar inför avlägsnande att i varje enskilt fall pröva att villkoren i bestämmelsen är uppfyllda, särskilt att den exceptionella situationen fortfarande pågår, när den nationella lagstiftaren med åberopande av artikel 18.1 har avvikit från villkoren i artikel 16.1 i nationell rätt?
2. Ska unionsrätten, särskilt artikel 16.1 i direktiv 2008/115/EG, tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse, enligt vilken personer som hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande fram till den 1 juli 2022 tillfälligt får inhysas i en kriminalvårdsanstalt, fastän medlemsstaten har särskilda förvarsanläggningar och det inte föreligger någon nödsituation i den mening som avses i artikel 18.1 i direktiv 2008/115/EG som gör att detta är tvingande nödvändigt?
3. Ska artikel 16.1 i direktiv 2008/115/EG tolkas så, att det inte är frågan om en "särskild förvarsanläggning" för förvar av personer i avvaktan på avlägsnande om
 - den "särskilda förvarsanläggningen" indirekt är underställd samma regeringsmedlem som förvarsanläggningar för interner, nämligen justitieministern,
 - den "särskilda förvarsanläggningen" är organiserad som avdelning till en kriminalvårdsanstalt och således visserligen har en egen chef, men i egenskap av en av flera avdelningar från kriminalvårdsanstalten sammantaget är underställd kriminalvårdsanstaltens förvaltning?
4. Om fråga 3 besvaras nekande:

Ska artikel 16.1 i direktiv 2008/115/EG tolkas så, att det är frågan om inhysning i en "särskild förvarsanläggning" för personer i avvaktan på avlägsnande när en kriminalvårdsanstalt inrättar en särskild avdelning för sådana personer, denna avdelning för personer i avvaktan på avlägsnande drivs på ett särskilt område innanför inhägnaden med tre byggnader och av dessa tre byggnader inhyser en byggnad tillfälligt endast interner som är intagna på grund av omvandling av böter till fängelsestraff eller korta fängelsestraff, varvid kriminalvårdsanstalten ser till att göra åtskillnad mellan personer som hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande och interner, särskilt genom att varje hus har egna faciliteter (egen klädkammare, egen sjukstation, eget gym) och gården/utomhusområdet visserligen är synligt från alla hus, men varje hus har ett eget område för de frihetsberövade som är inhägnat med taggtrådsstängsel och det således inte föreligger något direkt tillträde mellan husen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den
22 oktober 2020 – UAB "Tiketa" mot M.Š., VšĮ "Baltic Music"**

(Mål C-536/20)

(2021/C 19/26)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: UAB "Tiketa"

Motpart: M.Š., VšĮ "Baltic Music"

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet näringsidkare som definieras i artikel 2.2 i direktiv 2011/83⁽¹⁾ tolkas så, att den som agerar mellanhand när en konsument köper en biljett kan anses vara en näringsidkare som är bunden av de skyldigheter som följer av direktiv 2011/83 och således utgöra part till det försäljnings- eller tjänsteavtal som konsumenten kan rikta anspråk eller väcka talan mot?
 - 1.1. Är det relevant för tolkningen av begreppet näringsidkare som definieras i artikel 2.2 i direktiv 2011/83 huruvida den som agerar mellanhand när en konsument köper en biljett klart och tydligt har lämnat all information som anges i artikel 6.1 c och d i direktiv 2011/83 om den huvudsakliga näringsidkaren till konsumenten innan denne blir bunden av ett distansavtal?
 - 1.2. Ska konsumenten anses ha blivit informerad om att det rör sig om en förmedlingstjänst när den som är involverad i biljettköpsprocessen tillhandahåller den huvudsakliga näringsidkarens namn och juridiska form samt information om att den huvudsakliga näringsidkaren tar fullt ansvar för evenemanget, dess kvalitet, innehåll och information om evenemanget samt anger att dess enda funktion är att vara biljettdistributör och utgöra ett synligt ombud och detta sker innan konsumenten är bunden av ett distansavtal?
 - 1.3. Kan begreppet näringsidkare som definieras i artikel 2.2 i direktiv 2011/83 tolkas så, att både biljettförsäljaren och evenemangsarrangören kan anses vara näringsidkare, det vill säga parter till konsumentavtalet, med hänsyn till att parternas rättsförhållande omfattar två olika tjänster (biljettdistribution och evenemangsorganisation)?
2. Ska kravet på att tillhandahålla information samt att göra informationen tillgänglig för konsumenten på ett klart och begripligt språk, enligt artikel 8.1 i direktiv 2011/83, tolkas och tillämpas på ett sådant sätt att skyldigheten att informera konsumenten anses vara uppfyllt om denna information framgår av mellanhandens villkor för tillhandahållande av tjänster, när dessa har gjorts tillgängliga för konsumenten på webbplatsen tiketa.lt innan konsumenten genomför betalningen och bekräftar att han eller hon har tagit del av mellanhandens villkor för tillhandahållande av tjänster samt åtar sig att följa dem, vilka utgör en del av villkoren för den transaktion som ska ingås, genom ett så kallat click-wrap-avtal, det vill säga genom att aktivt kryssa för en viss ruta i onlinesystemet och klicka på en viss länk?
 - 2.1. Har det betydelse för tolkningen och tillämpningen av detta krav att sådan information inte tillhandahålls på ett varaktigt medium samt att det inte förekommer någon efterföljande bekräftelse av avtalet, där all nödvändig information enligt artikel 6.1 i direktiv 2011/83 tillhandahålls på ett varaktigt medium såsom krävs enligt artikel 8.7 i direktiv 2011/83?
 - 2.2. Ska, enligt artikel 6.5 i direktiv 2011/83, den information som framgår av mellanhandens villkor för tillhandahållande av tjänster utgöra en integrerad del av distansavtalet, även om informationen inte har tillhandahållits på ett varaktigt medium och/eller det inte har skett någon efterföljande bekräftelse av avtalet på ett varaktigt medium?

⁽¹⁾ EUT L 304, 2011, s. 64.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 oktober 2020 –
L Fund mot Finanzamt D**

(Mål C-537/20)

(2021/C 19/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: L Fund

Motpart: Finanzamt D

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundesministerium der Finanzen

Tolkningsfrågor

Utgör artikel 56 FEG (sedermera artikel 63 FEUF) hinder mot en nationell bestämmelse som innebär att inhemska särskilda fastighetsfonder med uteslutande utländska investerare är undantagna från bolagsskatt, medan utländska särskilda fastighetsfonder med uteslutande utländska investerare omfattas av en begränsad skyldighet att betala bolagsskatt på hyresinkomster som genererats inom landet?

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Litauen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-541/20)

(2021/C 19/28)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Republiken Litauen (ombud: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė och R. Petravičius, advokatas)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- 1 Ogiltigförklara artikel 1.3 och 1.7 i direktiv 2020/1057 ⁽¹⁾ om kraven för att tillämpa reglerna för utstationering av arbetstagare för gränsöverskridande transporter och cabotagetransporter inom ramen för direktiv 96/71/EG. Om det inte är möjligt att ogiltigförklara artikel 1.3 och 1.7 i direktiv 2020/1057 utan att påverka direktivets kärninnehåll yrkar Republiken Litauen att direktiv 2020/1057 ska ogiltigförklaras i dess helhet.
- 2 Ogiltigförklara artikel 1.6 d i förordning 2020/1054 ⁽²⁾ i den mån den däri föreskrivna skyldigheten innebär att transportföretag måste säkerställa att förarna inom varje period om fyra på varandra följande veckor kan återvända till sin bostad eller arbetsgivarens arbetsplats. Om det inte är möjligt att ogiltigförklara denna del av denna bestämmelse, yrkar Republiken Litauen att bestämmelsen ska ogiltigförklaras i dess helhet.
- 3 Ogiltigförklara artikel 3 i förordning 2020/1054 i den mån den däri föreskrivs att ändringarna av förordning (EG) nr 561/2006 ska träda i kraft den tjugonde dagen efter det att förordning 2020/1054 har offentliggjorts (20 augusti 2020). Om det inte är möjligt att ogiltigförklara artikel 3 i förordning 2020/1054 utan att påverka de andra bestämmelserna i förordningen yrkar Republiken Litauen att förordning 2020/1054 ska ogiltigförklaras i dess helhet.

4 Förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Litauen har åberopat följande grunder till stöd för sin talan:

1. I den mån **artikel 1.3 och 1.7 i direktiv 2020/1057** innebär ett krav för tillämpningen av reglerna om utstationering av arbetstagare för gränsöverskridande transporter och cabotagetransporter, **strider dessa bestämmelser mot**

1.1 **Principen om likabehandling**, eftersom den selektiva tilldelningen av transporter helt saknar grund och ger upphov till dubbla måttstockar för lönen till arbetstagare som arbetar i samma företag, trots att de utför samma typ av arbete. Följaktligen har reglerna om utstationering fastställts utan objektiva kriterier, och därmed åsidosattes principen "lika lön för lika arbete" och principen om likabehandling som stadfästs i artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

1.2 **Proportionalitetsprincipen**, i den mån EU-institutionerna (i) fastställde olika lönearrangemang för förare som utför samma arbete, (ii) underlät att beakta de internationella transporternas särskilda beskaffenhet, (iii) underlät att beakta den mycket höga rörligheten för dem som arbetar i den internationella transportsektorn, (iv) införde, genom de kriterier som de fastställt, en omotiverat stor administrativ börda för små och mellanstora företag, och gjorde sig därmed skyldiga till ett uppenbart fel och antog en åtgärd som inte stod i proportion till det eftersträvade målet.

1.3 **Principen om god lagstiftning**, eftersom EU-institutionerna var skyldiga att göra en bedömning av effekterna av de omtvistade bestämmelserna eller ge en motivering till varför en sådan bedömning inte var nödvändig.

2. **Artikel 1.6 d i förordning 2020/1054**, som inför en skyldighet för transportföretag att säkerställa att deras förare inom varje period om fyra på varandra följande veckor kan återvända till sin bostad **strider mot**

2.1 **Artikel 45 FEUF**, eftersom den skyldighet som åläggs förarna att återvända till sin bostad eller arbetsgivarens arbetsställe, utan någon möjlighet för dessa förare att själva välja var de önskar tillbringa sin vilotid, inskränker förarnas fria rörlighet som arbetstagare.

2.2 **Artikel 26 FEUF och den generella principen om icke-diskriminering**, eftersom arbetstagarnas fria rörlighet begränsas och de som arbetar för transportföretag med säte i medlemsstaterna i utkanten av EU diskrimineras genom att de tvingas att återvända till sin bostad eller arbetsgivarens arbetsställe för att vila, eftersom de därigenom måste färdas betydande sträckor och slösa betydligt mer tid än förare som arbetar för transportföretag med säte i medlemsstater i, eller nära, EU:s centrum. För att genomföra bestämmelsen om att arbetarna ska återvända kommer transportföretag med säte i medlemsstaterna i utkanten av EU att befinna sig i en ogynnsam position i jämförelse med den som andra företag som agerar på den inre marknaden befinner sig i.

2.3 **Artikel 3.3 FEU, artiklarna 11 och 191 FEUF, och EU:s policy om miljön och klimatförändringar** eftersom kravet att säkerställa att förarna obligatoriskt återvänder inom varje period om fyra på varandra följande veckor kommer att leda till en konstgjord ökning av trafiken på vägarna i Europeiska unionen och i antalet förare som återvänder med tomma släpvagnar, i antalet andra organiserade transporter, i mängden bränsle som förbrukas och i utsläppen av koldioxid i naturen.

2.4 **Proportionalitetsprincipen**, eftersom förarnas obligatoriska återresor som föreskrivs i denna bestämmelse är en åtgärd som är uppenbart oproportionerlig och olämplig i förhållande till det offentligt angivna målet att förbättra de villkor under vilka förarna kan vila..

3 **Artikel 3 i förordning 2020/1054** som fastställer det datum då förordningen träder i kraft (20 augusti 2020) utan att föreskriva någon övergångsperiod, i synnerhet med hänsyn till den omständigheten att det finns en skyldighet att omedelbart tillämpa (i) ändringarna av artikel 8.8 i förordning nr 561/2006 som förbjuder att viloperioderna tillbringas i fordonets hytt, och (ii) ändringarna av artikel 8.8a i förordning nr 561/2006 om skyldigheten att säkerställa att förarna återvänder till sin bostadsort inom varje period om fyra på varandra följande veckor **strider mot**

- 3.1 **Proportionalitetsprincipen**, eftersom EU-institutionerna när de fastställde perioden före ikraftträdandet till 20 dagar (i) underlät att beakta att på grund av objektiva orsaker och i avsaknad av en övergångsperiod kan medlemsstaterna och transportörerna inte anpassa sig till de förändrade skyldigheterna, och (ii) inte angav några argument för att motivera att det var brådskande att låta de nya kraven träda i kraft.
- 3.2 **Motiveringsskyldigheten, som stadfästs i artikel 296 FEUF**, eftersom EU-institutionerna när de granskade förslaget kände till, på grund av konsekvensbedömningen och från andra källor, att (i) förbudet mot att tillbringa sömntiden i fordonets hytt i praktiken inte går att tillämpa för de flesta av medlemsstaterna (på grund av den otillräckliga tillgången till alternativ inkvartering) och för transportföretagen, (ii) skyldigheten att säkerställa att förarna inom varje period om fyra på varandra följande veckor återvänder till sin bostad eller till arbetsgivarens arbetsplats, skulle medföra praktiska svårigheter eftersom reglerna för hur denna skyldighet ska tillämpas är oklara, vilket gjorde att EU-institutionerna tvingades att inkomma med argument som kunde motivera avsaknaden av en övergångsperiod eller att lagstiftningens ikraftträdande inte senarelades.
- 3.3 **Principen om lojalt samarbete** eftersom EU-institutionerna inte bara helt underlät att motivera behovet av omedelbart ikraftträdande av förbudet mot att tillbringa natten i fordonets hytt under den aktuella perioden och av skyldigheten att säkerställa att förarna ska återvända till sina bostadsorter, utan även underlät att beakta de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna och berörda parter angående objektiva hinder och nödvändigheten av att föreskriva en övergångsperiod som skulle göra det möjligt att förbereda sig för de ändrade reglerna.

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/10570 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG (EUT L 249, 2020, s. 49).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (EUT L 249, 2020, s. 1).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Litauen mot Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd

(Mål C-542/20)

(2021/C 19/29)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Republiken Litauen (ombud: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė och R. Petravičius, advokatas)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 1.3 i förordning 2020/1055 (¹) i den mån det därigenom införs en artikel 5.1 b i förordning (EG) nr 1071/2009, (²) i vilken följande föreskrivs: "[S]ka företaget i etableringsmedlemsstaten ... organisera sin fordonsparks verksamhet på ett sådant sätt att det säkerställs att fordon som företaget förfogar över och som används vid internationella transporter återvänder till ett av driftscentrumen i den medlemsstaten senast inom åtta veckor efter avfärden",
- ogiltigförklara artikel 2.4 a i förordning 2020/1055, varigenom artikel 8 i förordning (EG) nr 1072/2009 (³) ändras genom att det införs en punkt 2a däri, i vilken följande föreskrivs: "Transportföretag får inte utföra cabotagetransporter med samma fordon eller, om det är fråga om fordonståg, med dess motorfordon, i samma medlemsstat inom fyra dagar från det att den sista cabotagetransporten i den medlemsstaten har utförts", och

— förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar Republiken Litauen följande grunder:

1. **Artikel 1.3 i förordning 2020/1055**, i den mån det därigenom införs en artikel 5.1 b i förordning (EG) nr 1071/2009, i vilken följande föreskrivs: "[S]ka företaget i etableringsmedlemsstaten ... organisera sin fordonsparks verksamhet på ett sådant sätt att det säkerställs att fordon som företaget förfogar över och som används vid internationella transporter återvänder till ett av driftscentrumen i den medlemsstaten senast inom åtta veckor efter avfärden", **strider mot**:
 - 1.1 **Artikel 3.3 FEU och artiklarna 11 och 191 FEUF, samt EU:s miljö- och klimatförändringspolitik.** Skyldigheten att återvända till driftscentrumet kommer att öka antalet olastade fordon som kör på de europeiska vägarna, liksom antalet CO₂-utsläpp och miljöföroreningar. När EU-institutionerna antog den omtvistade bestämmelsen underlät de att beakta åtgärder avseende EU:s miljö- och klimatförändringspolitik och i synnerhet kraven avseende skyddet av miljön och de miljöskyddsmål som lyfts fram i den europeiska gröna given och som har bekräftats av Europeiska rådet.
 - 1.2 **Artikel 26 FEUF och den allmänna icke-diskrimineringsprincipen.** Den omtvistade bestämmelsen är en protektionistisk åtgärd, genom vilken EU:s transportmarknad delas upp, konkurrensen begränsas och ett diskriminerande regelverk införs vad gäller transportföretag i medlemsstaterna som befinner sig i de geografiska utkanterna av den Europeiska unionen (medlemsstaterna i utkanten av EU). Den internationella vägtransportsektorn diskrimineras jämfört med andra transportsektorer genom denna bestämmelse.
 - 1.3 **Artiklarna 91.2 och 94 FEUF.** EU-institutionerna var skyldiga att beakta att den omtvistade bestämmelsen kommer att ha särskild betydelse för levnadsstandarden och anställningsnivån i medlemsstaterna i utkanten av Europeiska unionen och kommer att ha särskilt negativ inverkan på den ekonomiska situationen för transportföretag som är etablerade i utkanten av EU. EU-institutionerna underlät emellertid att uppfylla den skyldigheten.
 - 1.4 **Principerna om ett korrekt lagstiftningsförfarande**, eftersom den omtvistade bestämmelsen **antogs utan att det gjordes någon konsekvensbedömning** och utan att det gjordes någon undersökning av dess negativa sociala och ekonomiska konsekvenser och dess inverkan på miljön.
 - 1.5 **Proportionalitetsprincipen**, eftersom det stadigvarande kravet på att fordon regelbundet ska återvända är en uppenbart oproportionerlig åtgärd och olämpligt för att uppfylla det offentliggjorda målet, nämligen att bekämpa så kallade brevlådeföretag.
2. **Artikel 2.4 a i förordning 2020/1055**, varigenom artikel 8 i förordning (EG) nr 1072/2009 ändras genom att det införs en punkt 2a däri, i vilken följande föreskrivs: "*Transportföretag får inte utföra cabotagetransporter med samma fordon eller, om det är fråga om fordonståg, med dess motorfordon, i samma medlemsstat inom fyra dagar från det att den sista cabotagetransporten i den medlemsstaten har utförts*", **strider mot**:
 - 2.1. **Artikel 3.3 FEU och artiklarna 11 och 191 FEUF**, eftersom den obligatoriska fyradagarsperioden, under vilken transport inte får ske efter en cabotagetransport kommer att öka transportströmmen av olastade fordon på vägarna i Europeiska unionen och kommer att resultera i ökade CO₂-utsläpp och miljöföroreningar. Den omtvistade bestämmelsen strider därför mot skyldigheten, vilken bekräftas i fördragen, att vid genomförandet av Europeiska unionens transportpolitik, beakta kraven på skydd för miljön och målen i den europeiska gröna given.
 - 2.2 **Artikel 26 FEUF och icke-diskrimineringsprincipen.** Den fastställda fyradagarsperioden, under vilken transport inte får ske efter en cabotagetransport skapar hinder för den inre marknadens funktion och för effektiviteten i logistikkedjan. Uppdelningen av marknaden för godstransporter på väg har lett till att små medlemsstater och medlemsstater i utkanten av Europeiska unionen diskrimineras, samtidigt som de stora medlemsstaterna i centrala EU får en rättsstridig och ooberättigad fördel endast på grund av deras geografiska läge.
 - 2.3 **Artiklarna 91.2 och 94 FEUF**, eftersom den omtvistade bestämmelsen antogs utan att beakta de negativa konsekvenserna på den ekonomiska situationen för transportföretag från de små medlemsstaterna och från medlemsstaterna i utkanten av Europeiska unionen och på levnadsstandarden och anställningsnivån i de medlemsstaterna.

- 2.4 **Principerna om ett korrekt lagstiftningsförfarande**, eftersom den omtvistade bestämmelsen antogs utan att det gjordes någon konsekvensbedömning och utan att det gjordes någon undersökning av dess negativa sociala och ekonomiska konsekvenser och dess inverkan på miljön.
- 2.5 **Proportionalitetsprincipen**, eftersom den fastställda fyradagarsperioden, under vilken transport inte får ske efter en cabotagetransport är en olämplig åtgärd som är oproportionerlig i förhållande till de eftersträlvade målen, nämligen att klargöra principerna som reglerar cabotage och öka effektiviteten av deras tillämpning.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn (EUT L 249, 2020, s. 17).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 2009, s. 51).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 2009, s. 72).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Bulgarien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-543/20)

(2021/C 19/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Republiken Bulgarien (ombud: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 1.6 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare, (¹)
- i andra hand, för det fall domstolen beslutar att inte bifalla förevarande talan om delvis ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare, i dess helhet, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar fem grunder till stöd för sin talan:

1. Åsidosättande av artiklarna 21.1 och 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och av artikel 45.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan).

2. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, som stadgas i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen (FEU) och i artikel 1 i det till EU-fördraget och EUF-fördraget bifogade protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
3. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
4. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, som stadgas i artikel 5.4 FEU och i artikel 1 i det till EU-fördraget och EUF-fördraget bifogade protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
5. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och diskrimineringsförbudet i artikel 18 FEUF och artiklarna 20 och 21 i stadgan, av principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen i artikel 4.2 FEU och – såvitt EU-domstolen anser det nödvändigt – artikel 95.1 FEUF.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 1.

Talan väckt den 23 oktober 2020 –Republiken Tjeckien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-544/20)

(2021/C 19/31)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Republiken Bulgarien (ombud: L. Zaharieva, T. Mitova, M. Georgieva)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 (¹) av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG och vad gäller tillsynskrav av förordning (EU) nr 1024/2012, och
- förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar fem grunder till stöd för sin talan:

1. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU och artikel 1 i protokoll nr 2 om tillämpningen av subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, vilket fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget.
2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om icke-diskriminering enligt definitionen i artikel 18 FEUF, artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen i artikel 4.2 FEU och – för den händelse domstolen finner det relevant – artikel 95.1 FEUF.
3. Åsidosättande av artikel 91.1 FEUF.

4. Åsidosättande av artikel 91.2 FEUF, artikel 90 FEUF jämförd med artikel 3.3 FEU och artikel 94 FEUF.
5. Åsidosättande av artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF på ett sätt som inte kan motiveras med stöd av artikel 36 FEUF, och av artikel 58.1 FEUF jämförd med artikel 91 FEUF, och i andra hand, artikel 56 FEUF.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 49.

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Bulgarien mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-545/20)

(2021/C 19/32)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Republiken Bulgarien (ombud: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara följande bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 (¹) av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn:
 - artikel 1.3, i den del den avser artikel 5.1 b i förordning (EG) nr 1071/2009 (i andra hand, för det fall EU-domstolen anser att detta inte är möjligt, yrkar Republiken Bulgarien att artikel 1.3 ska ogiltigförklaras i sin helhet), och
 - artikel 2.4 a (i andra hand, för det fall EU-domstolen anser att detta inte är möjligt, yrkar Republiken Bulgarien att artikel 2.4 ska ogiltigförklaras i sin helhet),
- i tredje hand, för det fall EU-domstolen anser att yrkandet om delvis ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen inte kan bifallas, ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn, i dess helhet, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat sju grunder:

1. Åsidosättande av artikel 90 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) jämförd med artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (FEU), artikel 11 FEUF, artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 3.5 FEU, artiklarna 208.2 och 216.2 FEUF och Parisavtalet
2. Åsidosättande av den i artikel 5.4 FEU och i artikel 1 i protokoll (nr 2) stadgade proportionalitetsprincipen.

3. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om icke-diskriminering (artikel 18 FEUF och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), av principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen (artikel 4.2 FEU) och, vid behov, av artikel 95.1 FEUF.
4. Åsidosättande av artikel 91.1 FEUF.
5. Åsidosättande av artiklarna 90, 91.2 och 94 FEUF och artikel 3.3 FEU.
6. Åsidosättande av yrkes- och etableringsfriheten i artikel 49 FEUF och artiklarna 15 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
7. Åsidosättande av artikel 58.1 jämförd med artikel 91 FEUF och, i andra hand, av artikel 56 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 249, 2020, s. 17.

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-546/20)

(2021/C 19/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: E. Gane, L. Lițu och M. Chicu)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- delvis ogiltigförklara förordning (EU) 2020/1054, närmare bestämt
 - artikel 1.6 c, som ändrade artikel 8.8 i förordning (EG) nr 561/2006, och
 - artikel 1.6 d, som ändrade artikel 8 i förordning (EG) nr 561/2006 genom att införa en ny punkt 8a, eller
- i andra hand, om domstolen skulle finna att de bestämmelserna är oupplösligt förbundna med andra bestämmelser i förordning (EU) 2020/1054 eller rör den rättsaktens kärna, ogiltigförklara rättsakten i dess helhet, samt
- förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför Rumänien tre grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, som stadgas i artikel 5.4 FEU

Rumänien hävdar att bestämmelsen i artikel 1.6 c – ett förbud mot att tillbringa den normala veckovilan eller en annan veckovila på mer än 45 timmar som tas ut som kompensation för tidigare reducerad veckovila i ett fordon – inte är ägnad att nå de mål som eftersträvas, särskilt att förbättra trafiksäkerheten och arbetsvillkoren för förarna. Den bestämmelsen undanröjer inte heller de risker och hinder som kommissionen pekat ut.

De data och upplysningar som visade att bestämmelsen uppenbart inte var ägnad för sitt syfte var dessutom kända för de lagstiftande institutionerna när den antogs.

Rumänien anför vidare att bestämmelsen i artikel 1.6 d – att föraren inom varje period om fyra på varandra följande veckor (och före den normala veckovilan på mer än 45 timmar som tas ut som kompensation efter två på varandra följande reducerade veckovilor) ska kunna återvända till arbetsgivarens arbetsställe i den medlemsstat där arbetsgivaren är etablerad, eller återvända till sin bostad – är uppenbart olämplig, med hänsyn särskilt till de nya administrativa skyldigheter som införs, de betydande kostnader detta medför för arbetsgivaren och begränsningen av deras näringsverksamhet och till att bestämmelsen inte säkerställer ett tillräckligt skydd för förarna.

Vidare tycks konsekvensbedömningen inte ha beaktat alla de aspekterna, ett sammanhang där de lagstiftande institutionerna inte kunde ta hänsyn till alla relevanta faktorer och omständigheter i situationen.

2. Den andra grunden: Omotiverad inskränkning av etableringsrätten, som stadgas i artikel 49 FEUF

Rumänien hävdar att bestämmelsen i artikel 1.6 d för aktörer i stater i Europeiska unionens geografiska periferi innebär nya administrativa skyldigheter, avsevärda kostnader och en begränsning av den kommersiella aktivitetsnivån, som kommer att leda till att dessa flyttar sin verksamhet och kommer att avskräcka från att transportföretag startas i sådana stater.

Följaktligen utgör den bestämmelsen en inskränkning av etableringsfriheten i den mening som avses i artikel 49 FEUF. Den inskränkningen är omotiverad.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet, som stadgas i artikel 18 FEUF

Rumänien hävdar att bestämmelsen i artikel 1.6 c leder till klara nackdelar för staterna i Europeiska unionens geografiska periferi, i synnerhet sett till de särskilda egenskaperna hos nätverket för parkering och logi.

Rumänien anför vidare att det medför betydande kostnader för företag etablerade i medlemsstater i Europeiska unionens periferi att tillse att förare kan återvända, i den mening som avses i artikel 1.6 d – i varje fall klart högre kostnader än för dem i medlemsstater nära Europeiska unionens transportmässiga centrum.

Dessutom var bestämmelserna i förordning (EU) 2020/1054, förordning (EU) 2020/1055⁽¹⁾ och direktiv (EU) 2020/1057⁽²⁾ (om ytterligare begränsningar av cabotagetransporter, återföring av fordonet till arbetsstället i etableringsmedlemsstaten var åttonde vecka, återvändande för föraren var fjärde vecka, förbud mot att tillbringa den normala veckovilan i förarhytten och utstationering av förare) utformade som pelare i ett integrerat lagstiftningspaket. I det sammanhanget kan bara en analys av deras kumulativa verkan visa hur de faktiskt påverkar transportmarknaden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn (EUT L 249, 2020, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 249, 2020, s. 49).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd**(Mål C-547/20)**

(2021/C 19/34)

*Rättegångsspråk: rumänska***Parter***Sökande:* Rumänien (ombud: E. Gane, R.I. Hațieganu och A. Rotăreanu)*Svarande:* Europaparlamentet, Europeiska unionens råd**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

— delvis ogiltigförklara förordning (EU) 2020/1055, närmare bestämt

— artikel 1.3, som ändrade artikel 5.1 b i förordning (EG) nr 1071/2009, och

— artikel 2.4 b och c, som ändrade artikel 8 i förordning (EG) nr 1072/2009 genom att införa en ny punkt 2a, ändra punkt 3 och införa en ny punkt 4a, eller

i andra hand, om domstolen skulle finna att de bestämmelserna är ouppslösigt förbundna med andra bestämmelser i förordning (EU) 2020/1055 eller rör den rättsaktens kärna, ogiltigförklara rättsakten i dess helhet, samt

— förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför Rumänien tre grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, som stadgas i artikel 5.4 FEU

Rumänien hävdar att bestämmelsen i artikel 1.3, som föreskriver en skyldighet att återföra fordonet till driftscentret i etableringsmedlemsstaten inom åtta veckor, inte är nödvändig för att säkerställa att företaget verkligen är verksamt i medlemsstaten och uppenbart oägnad att uppnå det angivna målet.

Den medför en ekonomiskt omotiverad kostnad som är tyngande för företagen, orsakar meningslösa kostnader och ökar antalet körningar utan last liksom koldioxidutsläpp.

Rumänien anför vidare att bestämmelserna i artikel 2.4 a, b och c, som ytterligare begränsar cabotagetransporter, är uppenbart oägnad att uppnå de angivna målen och krävs inte för att lösa de problem som noterats beträffande bristande efterlevnad av cabotagereglererna.

De innebär ett steg bakåt jämfört med nuvarande nivå av liberalisering av marknaden och kan ge leda till stora obalanser i organisering av transportföretagens logistikkedjor och förlängda perioder av inaktivitet och körningar utan last. De nya bestämmelser som införts gör det svårare att tillämpa förordningarna på cabotage och gör kontrollmekanismerna mer komplicerade, vilket gör att meningslösa administrativa uppgifter för företagen tillkommer.

Båda åtgärderna är oproportionerliga sett till den negativa inverkan på transportföretag i EU:s medlemsstater, särskilt dem i unionens geografiska periferi.

2. Den andra grunden: Omotiverad inskränkning av etableringsrätten, som stadgas i artikel 49 FEUF

Rumänien hävdar att bestämmelsen i artikel 1.3 medför betydande kostnader för transportföretag etablerade i en medlemsstat i Europeiska unionens geografiska periferi. Det kommer att bli betydligt mindre lönsamt och därmed mindre attraktivt att starta ett sådant företag i de staterna. Samtidigt kommer redan etablerade företag att flytta sin verksamhet till stater i Västeuropa för att minska de negativa effekterna av skyldigheten att återföra fordon till driftscentret i etableringsmedlemsstaten inom åtta veckor.

Följaktligen utgör den bestämmelsen en inskränkning av etableringsfriheten i den mening som avses i artikel 49 FEUF. Den inskränkningen är omotiverad.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet, som stadgas i artikel 18 FEUF

Rumänien anför att bestämmelsen att fordon ska återföras till driftscentret i etableringsmedlemsstaten inom åtta veckor liksom de ytterligare begränsningarna av cabotage strider mot Europeiska unionens konvergensmål och är protektionistisk, vilket skapar ett betydande inträdeshinder på transportmarknaden för aktörer som inte är etablerade i landet.

Även om dessa åtgärder kan framstå som icke-diskriminerande, kommer de rent faktiskt att påverka medlemsstaterna olika, på så sätt att de kommer att ha en avsevärd och oproportionerlig inverkan på den ekonomiska aktiviteten för transportörer etablerade i stater i Europeiska unionens geografiska periferi.

Dessutom var bestämmelserna i förordning (EU) 2020/1055, förordning (EU) 2020/1054⁽¹⁾ och direktiv (EU) 2020/1057⁽²⁾ (om ytterligare begränsningar av cabotagetransporter, återföring av fordonet till arbetsstället i etableringsmedlemsstaten var åttonde vecka, återvändande för föraren var fjärde vecka, förbud mot att tillbringa den normala veckovilan i förarhytten och utstationering av förare) utformade som pelare i ett integrerat lagstiftningspaket. I det sammanhanget kan bara en analys av deras kumulativa verkan visa hur de faktiskt påverkar transportmarknaden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (EUT L 249, 2020, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 249, 2020, s. 49).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Rumänien mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-548/20)

(2021/C 19/35)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: E. Gane, L. Lițu and M. Chicu)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— delvis ogiltigförklara direktiv (EU) 2020/1057, närmare bestämt artikel 1.3–1.6, eller

i andra hand, om domstolen skulle finna att de bestämmelserna är oupplösligt förbundna med andra bestämmelser i direktiv (EU) 2020/1057 eller rör den rättsaktens kärna, ogiltigförklara rättsakten i dess helhet, samt

— förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför Rumänien två grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, som stadgas i artikel 5.4 FEU

Rumänien hävdar att kommissionen inte gjort någon konsekvensbedömning av lösningen att hänvisa till kriteriet typ av transporter för att identifiera i vilka situationer bestämmelserna om utstationering av förare i vägtransportsektorn kan tillämpas, och att den lösningen inte har stöd av någon rapport/studie eller av vetenskapliga data.

De lagstiftande institutionerna var i förevarande fall skyldiga att göra en konsekvensbedömning, eftersom de väsentligt ändrade kommissionens förslag utan att ha tillräckligt underlag för att bedöma om den nya åtgärden var proportionerlig.

Kriteriet typ av transport leder dessutom till ovisshet om vilken som är värdmedlemsstaten och om vilken lagstiftning som är tillämplig. Att hänvisa till det kriteriet är följaktligen till men för rättsliga säkerheten och strider därmed bland annat till och med mot de angivna målen med direktiv (EU) 2020/1057.

Att tillämpa bestämmelserna om utstationering av förare i vägtransportsektorn med hänvisning till kriteriet typer av transporter kan påverka den flexibilitet och snabbhet som är specifik för den sektorn.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet, som stadgas i artikel 18 FEUF

Rumänien hävdar att eftersom den internationella transportmarknaden är objektivt centraliserad/polariserad, och eftersom andelen transportörer från medlemsstaterna i Europeiska unionens perifera områden på den internationella transportmarknaden växer, står det klart att det i huvudsak är transportörerna från de områdena som får bära de administrativa och ekonomiska kostnaderna i samband med utstationering och kommer att avskräckas från att bedriva verksamhet genom bestämmelser såsom artikel 1.3–1.6 i direktiv (EU) 2020/1057.

Dessutom var bestämmelserna i förordning (EU) 2020/1057, förordning (EU) 2020/1054⁽¹⁾ och direktiv (EU) 2020/1055⁽²⁾ (om ytterligare begränsningar av cabotagetransporter, återföring av fordonet till arbetsstället i etableringsmedlemsstaten var åttonde vecka, återvändande för föraren var fjärde vecka, förbud mot att tillbringa den normala veckovilan i förarhytten och utstationering av förare) utformade som pelare i ett integrerat lagstiftningspaket. I det sammanhanget kan bara en analys av deras kumulativa verkan visa hur de faktiskt påverkar transportmarknaden.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (EUT L 249, 2020, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn (EUT L 249, 2020, s. 17).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Cypern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-549/20)

(2021/C 19/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Cypern (ombud: Irini Neophytou)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn⁽¹⁾ i den del den ersätter artikel 5.1 b i förordning nr 1071/2009, och i andra hand, om domstolen finner att detta inte är möjligt, ogiltigförklara artikel 1.3 i förordning (EU) 2020/1055, i sin helhet,
- i andra hand, om domstolen finner att en delvis ogiltigförklaring av den angripna förordningen i enlighet med förstahandsyrkandet inte är möjlig, ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn, i sin helhet,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Sökanden gör gällande sju grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 90 FEUF, jämförd med artikel 3.3 FEU, artikel 11 FEUF, artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 3.5 FEU, artikel 208.2 FEUF och artikel 216.2 FEUF samt Parisavtalet.

Den andra grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt proportionalitetsprincipen, som den stadfästs i artikel 5.4 FEU och i artikel 1 i protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilket bifogats fördragen om Europeiska unionen och Europeiska unionens funktionssätt.

Den tredje grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt principen om likabehandling och icke-diskriminering, som den anges i artikel 18 FEUF och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om medlemsstaterna likhet inför fördragen som den stadfästs i artikel 4.2 FEU samt, för det fall domstolen skulle finna det relevant, i artikel 95.1 FEUF.

Den fjärde grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 91.1 FEUF.

Den femte grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 91.2 FEUF samt artikel 90 FEUF jämförda med artikel 3.3 FEU och artikel 94 FEUF.

Den sjätte grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt näringsfriheten och etableringsfriheten, vilka avses i artikel 49 FEUF samt i artiklarna 15 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Den sjunde grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 58.1 FEUF, jämförd med artikel 91 FEUF, eller i andra hand, artikel 56 FEUF.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 17.

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Cypern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-550/20)

(2021/C 19/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Cypern (ombud: Irini Neophytou)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 (¹) av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012, och

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Sökanden gör gällande fem grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt proportionalitetsprincipen, som den stadfästs i artikel 5.4 FEU och i artikel 1 i protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilket bifogats fördragen om Europeiska unionen och Europeiska unionens funktionssätt.

Den andra grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt principen om likabehandling och icke-diskriminering, som den anges i artikel 18 FEUF och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om medlemsstaterna likhet inför fördragen som den stadfästs i artikel 4.2 FEU samt, för det fall domstolen skulle finna det relevant, i artikel 95.1 FEUF.

Den tredje grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 91.1 FEUF.

Den fjärde grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artikel 91.2 FEUF samt artikel 90 FEUF jämförda med artikel 3.3 FEU och artikel 94 FEUF.

Den femte grunden: Sökanden hävdar att svarandena har åsidosatt artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF, vilket inte kan motiveras med stöd av artikel 36 FEUF, liksom artikel 58.1 FEUF, jämförd med artikel 91 FEUF, eller i andra hand, artikel 56 FEUF.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 49.

Talan väckt den 26 oktober 2020 – Ungern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-551/20)

(2021/C 19/38)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M. Z. Fehér och K. Szíjjártó)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.6 c och 2.2 i förordning (EU) 2020/1054 (¹) och, för det andra, samtliga bestämmelser som tillsammans med de bestämmelserna utgör en fast sammanhängande helhet,
- ogiltigförklara artikel 3 i förordning (EU) 2020/1055, (²) i den mån den innebär en ändring av artikel 5 i förordning (EG) nr 1071/2009 genom att i första stycket en ny punkt b, och, för det andra, samtliga bestämmelser som tillsammans med de bestämmelserna utgör en fast sammanhängande helhet,
- ogiltigförklara artikel 1 i direktiv (EU) 2020/1057 (³) eller, i andra hand, artikel 1.6 och, för det andra, samtliga bestämmelser som tillsammans med de bestämmelserna utgör en fast sammanhängande helhet, och
- förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Grunder avseende de angripna bestämmelserna i förordning 2020/1054

Bestämmelsen i **artikel 1.6 c** i förordning 2020/1054, enligt vilken den normala veckovilan eller en annan veckovila på mer än 45 timmar som tas ut som kompensation för tidigare reducerad veckovila inte får tillbringas i ett fordon, kan inte tillämpas i praktiken, eftersom det inte finns tillräckligt många tillgängliga lämpliga rastplatser. Detta krav inför en oproportionerlig börda för rättssubjekten – förarna och transportföretagen – och utgör en uppenbart oriktig bedömning från lagstiftarnas sida. Det utgör även på samma sätt en oriktig bedömning att det i lagstiftningsförfarandet inte gjordes någon bedömning av tillgänglighet, antal eller läge för de inkvarteringar som uppfyller de krav som anges i den angripna bestämmelsen, trots att allvarliga invändningar uppkommit i detta hänseende.

Den ungerska regeringen anser att **artikel 2.2** i förordning 2020/1054, i vilken det föreskrivs det datum då fordonen ska vara utrustade med en andra generationens smart färdskrivare (V2), är rättsstridig. När denna bestämmelse antogs gjorde sig lagstiftaren, för det första, skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte proportionalitetsprincipen, genom att inte bedöma de ekonomiska och sociala effekterna som det fick att fristen tidigarelades. För det andra svek lagstiftaren de ekonomiska aktörernas legitima förväntningar och åsidosatte principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen. För det tredje stämmer denna bestämmelse inte överens med kravet avseende bevarande av unionsekonomin konkurrenskraft, vilket anges i artikel 151 andra stycket FEUF, eftersom fordonen hos företag i stater som inte är medlemmar i Europeiska unionen just nu inte omfattas av något liknande krav, vilket innebär att dessa företag har en klar konkurrensfördel jämfört med företag inom unionen.

2. Grunder avseende de angripna bestämmelserna i förordning 2020/1055

Den ungerska regeringen anser att kravet att fordonet ska köras tillbaka var åttonde vecka strider mot kravet på proportionalitet och utgör en uppenbart oriktig bedömning, eftersom Europaparlamentet och rådet inte gjorde någon form av ekonomisk, social och miljömässig konsekvensbedömning av de nya kraven, vilket innebär att de saknar bakgrundsinformation avseende huruvida det nya kravet är proportionerligt. Lagstiftaren åsidosatte på så sätt även försiktighetsprincipen, såtillvida att de inte gjorde någon bedömning av miljöeffekterna av åtgärden. Enligt åtgärden ska fordonen köras tillbaka olastade vid många tillfällen, vilket kommer att leda till ökade koldioxidutsläpp i unionen.

Ovannämnda krav strider även mot förbudet mot diskriminering, eftersom det påverkar transportörer med säte de centrala delarna av Europeiska unionen annorlunda än dem med säte i utkanten av unionen, särskilt i de delar som kallas "EU-13". Enligt artiklarna 91.2 och 94 FEUF var lagstiftaren tvungen att beakta de särskilda omständigheterna i de länderna och var tvungen att inte anta en lagstiftning som är diskriminerande med avseende på sina följder.

3. Grunder avseende de angripna bestämmelserna i direktiv 2020/1057

Den ungerska regeringen har i första hand yrkat att artikel 1 i direktiv 2020/1057, vilken innehåller "särskilda regler om utstationering av förare", ska ogiltigförklaras. Den ungerska regeringen anser att dessa "särskilda regler" är rättsstridiga, eftersom förare som utför internationella transporter inte kan anses vara personer som utför gränsöverskridande åtgärd som avses i artikel 1.3 a i direktiv 96/71/EG och bestämmelserna i ovannämnda direktiv följaktligen inte kan vara tillämpliga på dessa förare.

Den ungerska regeringen har i andra hand yrkat att artikel 1.6 i direktiv 2020/1057 ska ogiltigförklaras, på grund av att lagstiftaren inte har beaktat kravet på likabehandling, eftersom undantaget avseende bilaterala transporter angivet i artikel 1.3 i direktivet inte omfattar dem som kallas förarbundna kombinerade transporter. Den ungerska regeringen anför även avseende denna bestämmelse att det inte finns någon konsekvensanalys och att, i detta sammanhang, proportionalitetsprincipen åsidosatts och lagstiftaren gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (EUT L 249, 2020, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn (EUT L 249, 2020, s. 17).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 249, 2020, s. 49).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – Republiken Malta mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd**(Mål C-552/20)**

(2021/C 19/39)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Republiken Malta (ombud: A. Buhagiar, agent, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo, abogados)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 5.1 b i förordning 1071/2009 ⁽¹⁾ och artikel 8.2a i förordning 1072/2009 ⁽²⁾, i deras lydelse enligt artikel 1 respektive artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 ⁽³⁾ av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn, och
- förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Malta har till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna anfört två grunder.

I den första grunden har Republiken Malta yrkat att artikel 1.3 i förordning 2020/1055 (regeln om "Return-Home of Vehicles") ska ogiltigförklaras i den mån som denna bestämmelse

- strider mot artikel 91.2 FEUF, jämförd med artikel 11 FEUF och artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, till följd av att den antogs utan beaktande av miljökonsekvenser och dess allvarliga inverkan på transporter, och
- strider mot artikel 5.4 i EU-fördraget och proportionalitetsprincipen, eftersom den inte utgör den minst ingripande åtgärden och ger upphov till oproportionerlig skada när kostnaden jämförs med nyttan från ett miljö- och transportperspektiv.

I den andra grunden har Republiken Malta yrkat att artikel 2.4 a i förordning 2020/1055 (regeln om "Cabotage Cooling-Off Period") ska ogiltigförklaras i den mån som denna bestämmelse

- strider mot artikel 91.2 FEUF till följd av att svaranden har negligerat dess allvarliga inverkan på transporter,
- strider mot artikel 5.4 i EU-fördraget och proportionalitetsprincipen genom att allvarligt begränsa transportföretagens möjlighet att sköta sin logistik och se till att transportverksamheten fungerar smidigt, och

- strider mot artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och principen om likabehandling genom att inte beakta den speciella situationen för medlemsstaterna som är öar och deras marknader för varustransporter, utan det finns objektiva skäl härför.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 2009, s. 51).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 2009, s. 72).
- (³) EUT L 249, 2020, s. 17.

Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-553/20)

(2021/C 19/40)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 1 punkt 6 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (¹), och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand yrkar Republiken Polen, för det fall att domstolen skulle finna att den ifrågasatta bestämmelsen i förordning 2020/1054 inte anses vara avskiljbar från övriga delar av denna förordning utan att den måste ändras i grunden, att förordning nr 2020/1054 ska ogiltigförklaras i sin helhet.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen gör gällande följande grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av bestämmelser i förordning nr 2020/1054:

- 1) Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU), eftersom de platser där förarna är skyldiga att vila fastställts på ett godtyckligt sätt.
- 2) Åsidosättande av artikel 91.2 FEUF, eftersom de ifrågavarande bestämmelserna har antagits utan hänsyn till deras inverkan på livskvaliteten, på arbetstillfällen i vissa regioner, eller på funktionen av transportinfrastruktur.
- 3) Åsidosättande av artikel 94 FEUF, eftersom de ifrågavarande bestämmelserna antagits utan hänsyn till transportörernas ekonomiska situation.
- 4) Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom den ifrågavarande bestämmelsen formulerats på ett otydligt sätt vilket gör det omöjligt att fastställa de skyldigheter som följer därav.
- 5) Åsidosättande av artikel 11 FEUF och artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom miljöskyddskraven inte har beaktats.

Republiken Polen gör i synnerhet gällande att den ifrågasatta bestämmelsen åsidosätter proportionalitetsprincipen. Eftersom kriterierna för att fastställa den plats på vilken forarna ska ta ut sin vila inte är lämpliga, har principen enligt vilken forarna är fria att välja var de tillbringar sin viloperiod – vilken framgår av förordning nr 561/2006 –, åsidosatts. Dessutom har det ställts för stora krav på vägtransportföretagen, vilket haft en negativ inverkan på de enskilda transportörernas situation, särskilt små och medelstora företag, på marknaden för transporttjänster, och på miljön. Särskilt länder som inte ligger i den centrala delen av Europeiska unionen påverkas av de negativa effekterna av tillämpningen av den ifrågasatta bestämmelsen. Dessutom är den berörda bestämmelsen inte objektivt motiverad med hänsyn till forarnas situation. Den återspeglar inte heller vad som särskilt kännetecknar de reglerade tjänsterna.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 1.

Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-554/20)

(2021/C 19/41)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, pełnomocnik)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden har yrkat att domstolen ska

— ogiltigförklara följande bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1055 av den 15 juli 2020 om ändring av förordningarna (EG) nr 1071/2009, (EG) nr 1072/2009 och (EU) nr 1024/2012 i syfte att anpassa dem till utvecklingen inom vägtransportsektorn:

a) artikel 1.3 i den mån den lägger till punkt 1 b och g i artikel 5 i förordning 1071/2009 (¹),

b) artikel 2.4 a, i den mån den lägger till en punkt 2a i artikel 8 i förordning 1072/2009 (²),

c) artikel 2.5 b, i den mån den lägger till en punkt 7 i artikel 10 i förordning 1072/2009,

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt, om domstolen anser att de angripna bestämmelserna i förordning 2020/1055 inte kan skiljas från resten av den förordningen utan att ändra dess innehåll, yrkar Republiken Polen ogiltigförklaring av förordning 2020/1055 i dess helhet.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har åberopat följande grunder mot de angripna bestämmelserna i förordning 2020/1055:

1) Med avseende på artikel 1.3 i den mån den lägger till punkt 1 b i artikel 5 i förordning 1071/2009:

a) åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU), artikel 91.2 FEUF och artikel 94 FEUF genom att göra det obligatoriskt för fordon att återvända till sitt driftcentrum var åttonde vecka,

- b) överträdelse av artikel 11 FEUF och artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att inte beakta miljöskyddskraven.
- 2) Med avseende på artikel 1.3 i den mån det lägger till punkt 1 g i artikel 5 i förordning 1071/2009:
- a) åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) genom införande av godtyckliga krav beträffande antalet fordon som vägtransportföretag ska ha till sitt förfogande och om förarnas stationering vid driftcentrum i etableringsmedlemsstaten,
- b) åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen genom att införa felaktiga krav beträffande antalet fordon som vägtransportföretag ska ha till sitt förfogande och beträffande förarnas stationering vid driftcentrum i etableringsmedlemsstaten,
- c) överträdelse av artikel 11 FEUF och artikel 37 i stadgan genom att inte beakta miljöskyddskraven.
- 3) Med avseende på artikel 2.4 a:
- a) åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU), artikel 91.2 FEUF och artikel 94 FEUF genom att införa ett obligatoriskt avbrott i cabotageverksamhet,
- b) överträdelse av artikel 11 FEUF och artikel 37 i stadgan genom att inte beakta miljöskyddskraven.
- 4) Med avseende på artikel 2.5 b:
- a) åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU), artikel 91.2 FEUF och artikel 94 FEUF genom att tillåta medlemsstaterna att införa begränsningar för utförandet av cabotage som involverar inledande eller avslutande vägtransportsträckor som utgör en del av kombinerad transport mellan medlemsstater,
- b) överträdelse av artikel 11 FEUF och artikel 37 i stadgan genom att inte beakta miljöskyddskraven.

Republiken Polen har särskilt hävdats att de angripna bestämmelserna strider mot proportionalitetsprincipen. Som ett resultat av antagandet av olämpliga kriterier för att begränsa möjligheten att utföra cabotage och tredjelandstrafik har alltför stora bördor lagts på vägtransportföretag som kommer att ha en negativ inverkan inte bara på situationen för enskilda företag, marknaden för transporttjänster, utan även på miljön och hur transportinfrastrukturen fungerar.

Framför allt kommer näringsidkare från länder utanför Europeiska unionens centrala delar att påverkas av tillämpningen av de angripna bestämmelserna. Samtidigt är de lösningar som antagits inte objektivt motiverade mot bakgrund av förarnas situation. De återspeglar inte heller den specifika karaktären hos de reglerade tjänsterna.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 2009, s. 51).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 2009, s. 72).

Talan väckt den 26 oktober 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd**(Mål C-555/20)**

(2021/C 19/42)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)*Svarande:* Europaparlamentet, Europeiska unionens råd**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.3, 4, 6, 7 och 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012, ⁽¹⁾ och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt – för det fall domstolen finner det inte vara möjligt att avskilja de angripna bestämmelserna i direktiv 2020/1057 från resten av direktivet, utan att direktivet därvid modifieras i grunden – yrkar Republiken Polen att domstolen ska ogiltigförklara direktivet i dess helhet.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen yrkar att domstolen ska giltigförklara artiklarna 1.3, 4, 6, 7 och 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1057 av den 15 juli 2020 om fastställande av särskilda regler med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn och om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 249, 2020, s. 49) samt förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt – för det fall domstolen finner det inte vara möjligt att avskilja de angripna bestämmelserna i direktiv (EU) 2020/1057 från resten av direktivet, utan att direktivet därvid modifieras i grunden – yrkar Republiken Polen att domstolen ska ogiltigförklara direktivet i dess helhet.

Republiken Polen har framställt följande anmärkningar med avseende på bestämmelserna i artiklarna 1.3, 4, 6 och 7 i direktiv (EU) 2020/1057:

- 1) åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) i det att icke-ändamålsenliga kriterier har fastställts för tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU på transportsektorn;
- 2) åsidosättande av artikel 91.2 FEUF i det att åtgärder vidtagits utan att det därvid beaktats vilken inverkan åtgärderna får på livskvaliteten och sysselsättningsnivån inom vissa regioner, samt även på transportinfrastrukturen;
- 3) åsidosättande av artikel 94 FEUF i det att åtgärder vidtagits utan att man därvid beaktat den ekonomiska situationen för transportörerna;
- 4) åsidosättande av artikel 11 FEUF och artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i det att man underlåtit att beakta de miljöskydds krav som finns.

Vad därefter gäller bestämmelserna i artikel 9.1 i direktiv (EU) 2020/1057 gör Republiken Polen gällande att proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU), rättssäkerhetsprincipen och artikel 94 FEUF har åsidosatts i det att medlemsstaterna fått alltför kort tid på sig för att genomföra direktivet.

Republiken Polen har närmare bestämt gjort gällande att de angripna bestämmelserna åsidosätter proportionalitetsprincipen. Detta med avseende på att icke-ändamålsenliga kriterier använts för att avgöra på vilka förare som bestämmelserna i direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU ska tillämpas och med avseende på att transportörer ålagts oproportionerligt stora bördor, vilket kommer att få negativ inverkan inte bara på situationen för vissa företag och på transporttjänstemarknaden utan även på miljön. Särskilt de företag som finns i länder utanför Europeiska unionens centrala delar kommer att känna av de negativa konsekvenserna av de angripna bestämmelserna. Samtidigt är det utifrån förarnas situation inte möjligt att finna några sakliga skäl för de lösningar som bestämts. Inte heller kan dessa lösningar anses återspegla de specifika förhållanden som råder för de reglerade tjänsterna.

(¹) EUT L 249, 2020, s. 49.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Lettland) den 28 oktober 2020 – SIA Rodl & Partner mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-562/20)

(2021/C 19/43)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: SIA Rodl & Partner

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2015/849, (¹) jämförd med punkt 3 b i bilaga III till samma direktiv, tolkas på så sätt att dessa bestämmelser i) automatiskt kräver att den som tillhandahåller externa bokföringstjänster vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom på grund av att kunden är en icke-statlig organisation och att den person som har godkänts och anställts av kunden är medborgare i ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen, och har uppehållstillstånd i Lettland, och ii) automatiskt kräver att den kunden ska tillskrivas en högre risknivå?
- 2) Om den föregående frågan ska besvaras jakande: Kan den nyss nämnda tolkningen av artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2015/849 anses vara proportionerlig och därmed förenlig med artikel 5.4 första stycket i fördraget om Europeiska unionen?
- 3) Ska artikel 18 i direktiv 2015/849, jämförd med punkt 3 b i bilaga III till samma direktiv, tolkas på så sätt att den föreskriver en automatisk skyldighet att vidta skärpta åtgärder för kundkännedom i samtliga fall där en affärspartner till kunden, men inte kunden själv, har något slags anknytning till ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen?
- 4) Ska artikel 13.1 c och d i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att de föreskriver att den ansvariga enheten, när den vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom, måste inhämta en kopia av det avtal som kunden har ingått med en tredje part från kunden, vilket innebär att en granskning på plats av det avtalet är otillräcklig?

- 5) Ska artikel 14.5 i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att den ansvariga enheten är skyldig att vidta åtgärder för kundkännedom med avseende på befintliga kunder, även när det inte kan konstateras några väsentliga förändringar i kundens omständigheter och när den frist som fastställts av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna för att vidta nya uppföljningsåtgärder inte har löpt ut, och är denna skyldighet bara tillämplig i förhållande till kunder som betecknats som högriskkunder?
- 6) Ska artikel 60.1 och 60.2 i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att när den behöriga myndigheten offentliggör information om ett lagakraftvunnet beslut som ålägger en påföljd eller en administrativ åtgärd på grund av åsidosättande av nationella bestämmelser som införlivar direktivet med nationell rätt, är denna myndighet skyldig att säkerställa att den information som offentliggjorts exakt överensstämmer med den information som slagits fast i beslutet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 2015, s. 73).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 21 oktober 2020 – PF, MF
mot Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority**

(Mål C-564/20)

(2021/C 19/44)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Klagande: PF, MF

Motparter: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Tolkningsfrågor

1. Är den enda kontrollmyndigheten i en medlemsstat, när den lämnar meddelanden och certifieringar till Europeiska kommissionen enligt artiklarna 33.2 a och 34 i kontrollförordningen (¹), begränsad till att meddela uppgifter om fångst på en viss fångstplats vilka loggas av fiskare enligt artiklarna 14 och 15 i förordningen, när den enda kontrollmyndigheten av goda skäl anser att de loggade uppgifterna är synnerligen otillförlitliga, eller har den rätt att använda rimliga, vetenskapliga metoder för att behandla och certifiera de loggade uppgifterna för att kunna erhålla mer korrekta uttagssiffror för meddelanden till Europeiska kommissionen?
2. Kan myndigheten lagligen använda andra dataflöden, såsom fiskelicenser, fisketillstånd, satellitbaserade kontrollsystem för fartyg, landningsdeklarationer, avräkningsnotor och transportdokument om den på rimliga grunder anser att det är lämpligt?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 2009, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 29 oktober 2020 – DS
mot Deutsche Lufthansa AG**

(Mål C-565/20)

(2021/C 19/45)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: DS

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Općinski građanski sud u Zagrebu (Kroatien) den
29 oktober 2020 – A.H. mot Zagrebačka banka d.d.**

(Mål C-567/20)

(2021/C 19/46)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Općinski građanski sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Klagande: A.H.

Motpart: Zagrebačka banka d.d.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 i direktivet 1 direktiv 93/13 ⁽¹⁾ om oskäligen villkor i konsumentavtal, såsom denna bestämmelse har tolkats i EU-domstolens praxis, särskilt i mål C-118/17, Dunai, tolkas så, att ett ingripande från lagstiftaren sida i förhållandet mellan konsument, vilka är låntagare, och en bank, inte kan beröva konsumenterna rätten att vid domstol ifrågasätta villkoren i det ursprungliga avtalet eller i det tilläggsavtal till avtalet som ingåtts enligt lag, för att säkerställa deras rätt att erhålla återbetalning av alla de förmåner som banken har erhållit på ett otillbörligt sätt, till nackdel för konsumenterna, genom tillämpning av oskäligen avtalsvillkor, när konsumenterna inom ramen för ett ingripande från lagstiftaren sida frivilligt har ändrat det ursprungliga avtalsförhållandet på grundval av bankernas lagstadgade skyldighet att erbjuda konsumenterna en sådan möjlighet, och inte direkt enligt lagen om ingripande, såsom var fallet i domen i målet Dunai?

- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande. Är den nationella domstol som ska pröva ett mål mellan två enskilda, låntagaren och banken, och som i enlighet med den tolkning av antagits av Vrhovni sud (Högsta domstolen) inte kan tolka bestämmelserna i den nationella lagen Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (lag om ändring och komplettering av konsumentkreditlagen) på ett sätt som överensstämmer med kraven i direktiv 93/13, behörig och/eller skyldig att på grundval av detta direktiv och artiklarna 38 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna underlåta att tillämpa denna nationella lagstiftning, såsom den tolkats av Vrhovni sud (Högsta domstolen)?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29) (Kroatisk specialutgåva: område 15, volym 12, s. 24).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Aquind mot Acer

(Mål T-735/18) ⁽¹⁾

(Energi – Artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009 – Acers beslut att avslå en ansökan om undantag för nya elektriska sammanlänkningskablar – Överklagande till Acers överklagandenämnd – Kontrollens intensitet)

(2021/C 19/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aquind Ltd (Wallsend, Förenade kungariket) (ombud: S. Goldberg och C. Davis, solicitors, och advokaten E. White)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) (ombud: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux och A. Hofstadter)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels beslut A-001-2018, som meddelades av Acers överklagandenämnd den 17 oktober 2018, varigenom denna bekräftade Acers beslut nr 05/2018 av den 19 juni 2018 om avslag på en ansökan om undantag för en sammanlänkning mellan de brittiska och franska elöverföringsnäten, dels Acers ovannämnda beslut.

Domslut

- 1) Beslut A-001-2018, som meddelades av överklagandenämnden vid Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) den 17 oktober 2018, ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Acer ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Aquind Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 103 du 18.3.2019.

Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Topcart mot EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Mål T-377/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU – ordmärket TC CARL – Äldre nationella figurmärket CARL TOUCH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2021/C 19/48)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Topcart GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaten M. Hoffmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Carl International (Limonest, Frankrike) (ombud: advokaten B. Müller)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 april 2019 (ärende R 1826/2018-2) angående ett invändningsförfarande mellan Carl International och Topcart.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Topcart GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 270, 12.8.2019.

Tribunalens dom av den 18 november 2020 – Topcart/EUIPO mot EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Mål T-378/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-ordmärket TC CARL – Äldre nationella figurmärket CARL TOUCH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2021/C 19/49)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Topcart GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: M. Hoffmann, avocat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka, agent)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Carl International (Limonest, Frankrike) (ombud: B. Müller, avocate)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 april 2019 (ärende R 1617/2018-2) anngående ett invändningsförfarande mellan Carl International och Topcart.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Topcart GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 270, 12.08.2019.

Tribunalens dom av den 18 november 2020 – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7)(Mål T-21/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket K7 – Det äldre EU-ordmärket k7 – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Likheter mellan varorna – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 19/50)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sykorea) (ombud: advokaten R. Schiffer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Miłosz Staszewski (Wrocław, Polen) (ombud: advokaten E. Gryc-Zerych)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 31 oktober 2019 (ärende R 401/2019-1) om ett invändningsförfarande mellan Miłosz Staszewski och LG Electronics.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) LG Electronics ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 68, 2.3.2020.

Tribunalens beslut av den 13 november 2020 – UG mot kommissionen(Mål T-571/17) ⁽¹⁾

(Personalmål – Kontraktsanställda – Tillsvidareanställning – Artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda – Uppsägning med uppsägningstid – Överenskommelse om beräkningen av skadeståndsbeloppet – Anledning saknas att döma i saken)

(2021/C 19/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: UG (ombud: advokaterna M. Richard och P. Junqueira de Oliveira)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Radu Bouyon och B. Mongin)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av beslutet av den 17 oktober 2016 genom vilket "Infrastruktur- och logistikbyrå i Luxemburg" (OIL) vid kommissionen har sagt upp sökandens anställningsavtal enligt artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen med verkan från och med den 20 augusti 2017, dels ersättning för den ekonomiska skada som sökanden påstår ha lidit till följd av detta beslut samt för den ideella skada som hon påstår ha lidit till följd av den förnedrande behandling hon utsatts för på grund av sitt fackliga arbete och uttag av föräldraledighet.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att pröva den ekonomiska ersättning som har samband med beslutet av den 17 oktober 2016, genom vilket "Infrastruktur- och logistikbyrån i Luxemburg" (OIL) vid Europeiska kommissionen har sagt upp UG:s anställningsavtal.
- 2) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av UG:s rättegångskostnader. UG ska bära hälften av sina kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 357, 23.10.2017.

Tribunalens beslut av den 30 oktober 2020 – Gáspár mot kommissionen

(Mål T-827/19) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Personalmål – Överföring av nationella pensionsrättigheter – Klagomål framfört efter det att den tremånadersfrist som stadgas i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna löpt ut – Ursäktligt misstag föreligger inte – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2021/C 19/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Norbert Gáspár (Mensdorf, Luxemburg) (ombud: advokaten R. Wardyn)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin och M. Brauhoff)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) den 23 maj 2018 om fastställande av överföringen till det pensionssystem som gäller för Europeiska unionens institutioner av de pensionsrättigheter sökanden förvärvat innan han trädde i tjänst för unionen.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Norbert Gáspár ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 61, 24.2.2020

Tribunalens beslut av den 19 november 2020 – Buxadé Villalba m.fl. mot parlamentet

(Mål T-32/20) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Institutionell rätt – Ledamot av parlamentet – Parlamentets notering av valet av två spanska folkvalda representanter som ledamöter av Europaparlamentet – Huruvida tre andra EU-parlamentariker har talerätt – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Ansökan om att en fastställelseedom ska meddelas – Talan som delvis inte kan tas upp till prövning och beträffande vilken det i övriga delar är uppenbart att den har väckts vid en domstol som saknar behörighet att pröva densamma)

(2021/C 19/53)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Spanien) María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (ombud: advokaten M. Castro Fuertes)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz och C. Burgos)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets notering av valet av Carles Puigdemont i Casamajó och Antoni Comín i Oliveres som EU-parlamentariker, vilket tillkännagetts av parlamentets talman i kammaren den 13 januari 2020.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom den delvis inte kan tas upp till prövning och eftersom det är uppenbart att den i övriga delar har väckts vid en domstol som saknar behörighet att pröva densamma.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva interventionsansökningarna från Konungariket Spanien, Carles Puigdemont i Casamajó och Antoni Comín i Oliveres.
- 3) Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi och María Esperanza Araceli Aguilar Pinar ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets kostnader.
- 4) Konungariket Spanien, Puigdemont i Casamajó och Comín i Oliveres ska bära sina rättegångskostnader som hänför sig till respektive interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 77, 9.3.2020.

Tribunalens beslut av den 29 oktober 2020 – Isopix mot parlamentet

(Mål T-163/20) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Tillhandahållande av fototjänster – Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet – Avbrytande av upphandlingsförfarandet – Ändamålet med talan har delvis förfallit – Det saknas delvis anledning att döma i saken – Föreläggande – Talan har i vissa delar väckts vid en domstol som uppenbart saknar behörighet att pröva den)

(2021/C 19/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isopix SA (Ixelles, Belgien) (ombud: advokaterna P. Van den Bulck och J. Fahner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: K. Wójcik och E. Taneva)

Saken

Dels talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 24 mars 2020 att inte anta det anbud som lämnats av Isopix SA inom ramen för anbudsförfarandet COMM/DG/AWD/2019/854, med rubriken ”Tillhandahållande av fototjänster – Bildbevakning av aktuella händelser i Europaparlamentets och dess institutionella verksamhet”, och att underrätta sökanden om att en annan anbudsgivare tilldelats kontraktet, samt av skrivelsen från parlamentet av den 17 april 2020 genom vilket sökanden underrättades om att dennes anbud i upphandlingsförfarandet COMM/DG/AWD/2019/854 förkastats med motiveringen att det inte uppfyllde urvalskriterierna avseende finansiell och ekonomisk kapacitet, dels talan i första hand enligt artikel 266 FEUF med yrkande om att parlamentet skulle föreläggas att göra en omprövning av anbudet, och i andra hand enligt artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstås ha lidit.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken såvitt den avser ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 24 mars 2020 att inte anta det anbud som lämnats av Isopix SA inom ramen för anbudsförfarandet COMM/DG/AWD/2019/854, med rubriken "Tillhandahållande av fototjänster – Bildbevakning av aktuella händelser i Europaparlamentets och dess institutionella verksamhet", och att underrätta sökanden om att en annan anbudsgivare tilldelats kontraktet, samt av skrivelsen från parlamentet av den 17 april 2020 genom vilket sökanden underrättades om att dennes anbud i upphandlingsförfarandet COMM/DG/AWD/2019/854 förkastats med motiveringen att det inte uppfyllde urvalskriterierna avseende finansiell och ekonomisk kapacitet.
- 2) Talan avvisas i övrigt på grund av att den har väckts vid en domstol som saknar behörighet att pröva den
- 3) Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

(¹) EUT C 191, 8.06.2020.

Tribunalens beslut av den 17 november 2020 – González Calvet mot SRB

(Mål T-257/20) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Ekonomisk och monetär politik – Gemensamma resolutionsmekanismen för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag – Beslut om att inte bevilja ekonomisk ersättning till berörda aktieägare och fordringsägare – Åsidosättande av formkrav – Artikel 76 d i rättegångsreglerna – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2021/C 19/55)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Ramón González Calvet (Barcelona, Spanien) och Joan González Calvet (Barcelona) (ombud: advokaten P. Molina Bosch)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (ombud: S. Branca, J. King, L. Forestier och E. Muratori, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros och L. Hesse)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av SRB:s beslut SRB/EES/2020/52 av den 17 mars 2020 om fastställande av huruvida de aktieägare och fordringsägare som berördes av resolutionsåtgärden mot Banco Popular Español, SA var berättigade till skadestånd.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva Konungariket Spaniens interventionsansökan.
- 3) Ramón González Calvet och Joan González Calvet ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) har haft, med undantag för kostnader hänförliga till Konungariket Spaniens interventionsansökan.

- 4) Ramón González Calvet, SRB och Konungariket Spanien ska var och en bära sina rättegångskostnader till den del de är hänförliga till Konungariket Spaniens interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 209, 22.6.2020

Tribunalens beslut av den 5 november 2020 – Moloko Beverage mot EUIPO – Nexus Liquids (moloko)

(Mål T-383/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Ansökan om ogiltighetsförklaring återkallas – Anledning saknas att döma i saken)

(2021/C 19/56)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Moloko Beverage GmbH (Göppingen, Tyskland) (ombud: advokat D. Wieland)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Nexus Liquids GmbH (Bad Salzungen, Tyskland) (ombud: advokat F. Schembecker)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 mars 2020 (ärende R 1485/2019 5), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Nexus Liquids och Moloko Beverage.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Moloko Beverage GmbH och Nexus Liquids GmbH ska bära sina kostnader och vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2020.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 oktober 2020 – Facebook Irland mot kommissionen

(Mål T-451/20 R)

(Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Begäran om upplysningar – Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet – Fumus boni juris – Intresseavvägning)

(2021/C 19/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, och T. Oeyen, advokat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte, C. Urraca Caviedes och C. Sjödin.)

Saken

Begäran med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2020) 3011 final av den 4 maj 2020 om ett förfarande enligt artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40628 – Facebooks praxis avseende data).

Avgörande

- 1) Uppskov beviljas med verkställigheten av artikel 1 i kommissionens beslut C(2020) 3011 final av den 4 maj 2020 om ett förfarande enligt artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40628 – Facebooks praxis avseende data) i den mån den däri angivna skyldigheten avser handlingar som saknar koppling till Facebook Ireland Ltd:s affärsverksamhet och som innehåller känsliga personuppgifter, och detta så länge som det förfarande som avses i punkt 2 inte har införts.
- 2) Facebook Ireland ska identifiera de handlingar som innehåller sådana uppgifter som avses i punkt 1 och överlämna dessa till kommissionen på ett separat elektroniskt lagringsmedium. Dessa handlingar kommer därefter att placeras i ett virtuellt datarum som endast kommer att vara tillgängligt för ett så begränsat antal som möjligt av medlemmarna i den grupp som ansvarar för utredningen, i närvaro (virtuellt eller fysiskt) av ett motsvarande antal av Facebook Irelands advokater. Medlemmarna i den grupp som ansvarar för utredningen kommer att undersöka och välja ut de aktuella handlingarna, samtidigt som de ska bereda Facebook Irelands advokater möjlighet att kommentera dessa handlingar innan de handlingar som bedöms vara relevanta tas in i akten i målet. För det fall det uppstår oenighet om kvalificeringen av en handling har Facebook Irelands advokater rätt att förklara varför de inte instämmer i kvalificeringen. Vid bestående oenighet har Facebook Ireland möjlighet att begära ett skiljeförfarande hos direktören för information, kommunikation och medier på kommissionens generaldirektorat för konkurrens.
- 3) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås i övriga delar.
- 4) Beslutet av den 24 juli 2020, Facebook Ireland/kommissionen (T-451/20 R) upphävs.
- 5) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 oktober 2020 – Facebook Ireland mot kommissionen

(Mål T-452/20 R)

(Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Begäran om upplysningar – Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet – Fumus boni juris – Intresseavvägning)

(2021/C 19/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, och T. Oeyen, advokat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte, C. Urraca Caviedes och C. Sjödin)

Saken

Begäran med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2020) 3013 final av den 4 maj 2020 om ett förfarande enligt artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40684 – Facebook Marketplace).

Avgörande

- 1) Uppskov beviljas med verkställigheten av artikel 1 i kommissionens beslut C(2020) 3013 final av den 4 maj 2020 om ett förfarande enligt artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40684 – Facebook Marketplace) i den mån den däri angivna skyldigheten avser handlingar som saknar koppling till Facebook Ireland Ltd:s affärsverksamhet och som innehåller känsliga personuppgifter, och detta så länge som det förfarande som avses i punkt 2 inte har införts.
- 2) Facebook Ireland ska identifiera de handlingar som innehåller sådana uppgifter som avses i punkt 1 och överlämna dessa till kommissionen på ett separat elektroniskt lagringsmedium. Dessa handlingar kommer därefter att placeras i ett virtuellt datarum som endast kommer att vara tillgängligt för ett så begränsat antal som möjligt av medlemmarna i den grupp som ansvarar för utredningen, i närvaro (virtuellt eller fysiskt) av ett motsvarande antal av Facebook Irelands advokater. Medlemmarna i den grupp som ansvarar för utredningen kommer att undersöka och välja ut de aktuella handlingarna, samtidigt som de ska bereda Facebook Irelands advokater möjlighet att kommentera dessa handlingar innan de handlingar som bedöms vara relevanta tas in i akten i målet. För det fall det uppstår oenighet om kvalificeringen av en handling har Facebook Irelands advokater rätt att förklara varför de inte instämmer i kvalificeringen. Vid bestående oenighet har Facebook Ireland möjlighet att begära ett skiljeförfarande hos direktören för information, kommunikation och medier på kommissionens generaldirektorat för konkurrens.
- 3) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås i övriga delar.
- 4) Beslutet av den 24 juli 2020, Facebook Ireland/kommissionen (T-452/20 R) upphävs.
- 5) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 30 september 2020 – LA International Cooperation mot kommissionen

(Mål T-609/20)

(2021/C 19/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: LA International Cooperation Srl (Milano, Italien) (ombud: B. O'Connor, Solicitor, och advokaten M. Hommé)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut, som är riktat direkt till sökanden, av den 20 juli 2020 (det angripna beslutet), enligt vilket sökanden utesluts från att delta i upphandlingsprocessen inom ramen för unionens budget och elfte Europeiska utvecklingsfonden eller från att bli utvald att förvalta medel från unionen enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ och från att bli utvald att förvalta medel inom Europeiska utvecklingsfonden enligt förordning (EU) 2018/1877 ⁽²⁾, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden 16 grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed, förbudet mot rättsmissbruk, omsorgsplikten och förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. ⁽³⁾
2. Andra grunden: OLAF underlät att bemöta klaganden på ett riktigt sätt, vilket strider mot rätten till försvar, omsorgsplikten och rätten till en rättvis rättegång.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 7 och 9 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rätten till god förvaltningssed, omsorgsplikten och rätten till en rättvis rättegång.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 9.4 i den grundläggande OLAF-förordningen, rätten till en rättvis rättegång och motiveringsskyldigheten.
5. Femte grunden: OLAF åsidosatte artikel 7.8 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och principen om god förvaltningssed.
6. Sjätte grunden; Åsidosättande av artikel 9.1 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rätten till god förvaltningssed.
7. Sjunde grunden: EDES-panelen åsidosatte artiklarna 41, 47, 48 och 54 i stadgan om de grundläggande rättigheterna genom att göra en preliminär rättslig bedömning av de omständigheter som fastställts av OLAF.
8. Åttonde grunden: Den redigerade slutrapporten från OLAF tillät inte EDES-panelen att göra en självständig bedömning eller göra en adekvat prövning av vikten av det som sökanden anförde, vilket strider mot principen om god förvaltningssed och artiklarna 135–143 i budgetförordningen.
9. Nionde grunden: Varken lobbying eller resultatavviken är i sig olagligt och genom att dra denna slutsats åsidosattes principen om god förvaltningssed.
10. Tionde grunden: De huvudsakliga delarna av slutsatserna i det angripna beslutet avseende sökanden är felaktiga såtillvida att EDES-panelen och tillsättningsmyndigheten (GD NEAR) åsidosatte sökandens grundläggande rättigheter och särskilt principen om god förvaltningssed, omsorgsplikten och avseende att det överklagade beslutet inte är tillräckligt motiverat.
11. Elfte grunden: Åsidosättande av artikel 13.2 i EDES-panelens förfaranderegler och rätten till försvar.
12. Tolfte grunden: EDES-panelen måste ha haft tillgång till andra uppgifter än dem i den redigerade slutrapporten, vilket strider mot artikel 13.2 i EDES-panelens förfaranderegler.
13. Trettonde grunden: omfattningen av redigeringen av OLAF:s redigerade slutrapport var sådan att det stred mot principen om god förvaltningssed, omsorgsplikten och rätten till en rättvis rättegång.
14. Fjortonde grunden: Påföljden bestämdes på en nivå som påverkades av olika åsidosättanden av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, budgetförordningen och grundläggande rättsprinciper.
15. Femtonde grunden: Den framgår inte av den redigerade slutrapporten att en experts CV hade manipulerats eller förfälskats och att beslutet därmed i detta hänseende är ogrundat och strider mot principen om god förvaltningssed, omsorgsplikten och rätten till försvar.

16. Sextonde grunden: OLAF:s operativa analysrapport var inadekvat för sitt avsedda ändamål, vilket strider mot principen om god förvaltningssed och rätten till försvar.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).
- (²) Rådets förordning (EU) 2018/1877 av den 26 november 2018 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2015/323 (EUT L 307, 2018, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).

Talan väckt den 15 oktober 2020 – OG mot EDA

(Mål T-632/20)

(2021/C 19/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: OG (ombud: advokaterna S. Pappas och N. Kyriazopoulou)

Svarande: Europeiska försvarsbyrån (EDA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska försvarsbyråns beslut av den 13 december 2019 att inte uppföra sökanden på reservförteckningen över lämpliga kandidater,
- ogiltigförklara beslutet av EDA:s verkställande direktör att avslå sökandens klagomål mot EDA:s beslut av den 13 december 2019, i den mån det innehåller kompletterande skäl,
- förplikta EDA att betala sökanden 3 000 (tre tusen) euro i ersättning för ideell skada, och
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och att ersätta sökandens rättegångskostnader i målet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, nämligen motiveringsskyldigheten.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling, öppenhet, objektivitet och god förvaltningssed.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av meddelandet om ledig tjänst, rättsstridig eller bristande motivering och en uppenbart oriktig bedömning, som gör bedömningen av sökanden kvalifikationer för den utlysta tjänsten ogiltig.
-

Talan väckt den 20 oktober 2020 – Leonine Distribution mot kommissionen**(Mål T-641/20)**

(2021/C 19/61)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten J. Kreile)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2020) 5515 final av den 10 augusti 2020 om laglighetsprövning av en rättsakt enligt rådets förordning (EG) nr 58/2003 ⁽¹⁾ från Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig tolkning av lydelsen i kravspecifikationerna
 - Sökanden hävdar att det inte går att dra slutsatsen "slutliga aktieägars" nationalitet är avgörande för kvalificeringen av sökanden som ett europeiskt företag och inte enbart direkta aktieägars nationalitet.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde fel när den inte godtog KKR European Fund IV LP som slutlig europeisk ägare av LEONINE Distribution.
 - Sökanden hävdar att Eacea utgår från att KKR European Fund IV LP ska anses vara sökandens "slutliga ägare".
3. Tredje grunden: Kommissionen har felaktigt grundat sitt beslut på bristande information om KKR European Fund IV LP:s aktieägarstruktur
 - För att utvärdera om sökanden var berättigad till stöd är den detaljerade strukturen av individuella investerare i fonden inte av betydelse, utan enbart en säkerställd majoritet av europeiska aktieägare.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har underlåtit att i tillräcklig utsträckning beakta omständigheterna i ärendet samt målsättningarna med förordning (EU) nr 1295/2013 ("Kreativa Europa"-förordningen) ⁽²⁾
 - Kommissionen grundade sitt beslut på det icke underbyggda påstående att den begärda finansieringen skulle överföras till tredjeländer.
 - Kommissionen prövade inte målsättningarna av finansieringslagstiftningen i sitt beslut.
5. Femte grunden: Kommissionens beslut står i strid med målsättningarna för tillämpliga finansieringsriktlinjer.
 - Ett avslag som innebär att det konstateras att sökanden inte är berättigad till finansiering är oförenligt med målsättningarna för Kreativa Europa-förordningen.

6. Sjätte grunden: Kommissionens beslut strider mot begreppet "europeisk produktion" i Kreativa Europa-förordningen.
- Begreppet "europeisk produktion", vilket definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU,⁽³⁾ är välkänt och är inte förenligt med kommissionens restriktiva tolkning av berättigande till finansiering.
7. Sjunde grunden: Kommissionens beslut åsidosätter proportionalitetsprincipen
- Beviljandet av Media-finansiering, underkastat kravet på användning i enlighet med finansieringslagstiftningen, skulle ha varit ett lika effektivt men mindre ingripande.
8. Åttonde grunden: Kommissionen underlät rättsstridigt att ta i beaktande de ytterligare klargöranden som sökanden hade lagt fram i sin skrivelse av den 15 juli 2020.
- Kommissionen skulle ha tagit sökandens synpunkter i beaktande, eftersom de inte hade kommit in för sent och någon preklusionsverkan därför inte förelåg.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EGT L 11, 2003, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EUT L 347, 2013 s. 221).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 2010, s. 1).

Talan väckt den 23 oktober 2020 – NU mot EUIPO

(Mål T-650/20)

(2021/C 19/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NU (ombud: advokaterna S. Pappas och N. Kyriazopoulou)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 1 april 2020 genom vilket den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) beslutade att inte förlänga sökandens kontrakt,
- förordna om ersättning med 20 000 euro (tjugotusen euro) för den ideella skada sökanden lidit till följd av beslutet att inte förnya hennes kontrakt, och
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Bristande behörighet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter bestående i underlåtenhet att inkludera bedömningsrapporten för 2019 i dialogen innan det angripna beslutet antogs.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten, med avseende på administrationens underlåtenhet att beakta sökandens hälsoproblem, bedömningsrapporten för 2019 och samtliga rättsliga kriterier för utvärdering av sökandens prestationer.
4. Fjärde grunden: Rättsstridig motivering och/eller uppenbart oriktig bedömning.
5. Femte grunden: Det administrativa förfarandet har handlagts på ett felaktigt sätt, vilket inte har lett till att tillsättningsmyndigheten gjort en korrekt bedömning av beslutet av den 15 juli 2020.

Talan väckt den 27 oktober 2020 – Silex mot kommissionen och Easme

(Mål T-654/20)

(2021/C 19/63)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten Á. Baratta)

Svarande: Europeiska kommissionen och Genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara debetnota nr 3242009492 som utfärdades av Easme den 18 augusti 2020 (nedan kallad debetnotan), i den del som den ålägger betalning av 55 454,44 euro,
- ogiltigförklara den skrivelse av den 18 augusti 2020, med referensnummer Ares(2020)4309529 (nedan kallad skrivelsen), som Easme skickade tillsammans med debetnotan, i den del som den ålägger återbetalning av 48 238,75 euro genom befrielse från bidraget till garantifonden,
- ogiltigförklara den skrivelse som skickades tillsammans med debetnotan i den del som den slutliga finansiella sammanställningen i den betecknar direkta personalkostnader till ett belopp av 210 423,11 euro som icke stödberättigande,
- ogiltigförklara den skrivelse som skickades tillsammans med debetnotan i den del som den slutliga finansiella sammanställningen i den betecknar indirekta kostnader till ett belopp av 52 605,78 euro som icke stödberättigande, och
- förplikta Easme och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Svaranden åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att inte ange någon rättslig grund för sina anspråk i debetnotan och i skrivelsen som skickades tillsammans med den.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning.

Svaranden åsidosatte principen om god förvaltning genom att

- inte ta ställning till innehållet i de tekniska upplysningar och förslag som hade lämnats av sökanden och genom att inte besvara sökandens begäran om ändring av avtalet,

- inte säkerställa tillgången till en *project officer* i ett kritiskt skede av projektet, och
- åsidosätta artikel 40 i förordning (EU) nr 1290/2013 ⁽¹⁾ vad avser användningen av oberoende experter, till vilka det hänvisas i punkt 2, och de krav som uppställs i punkt 3 när oberoende experter står inför en intressekonflikt.

3. Tredje grunden: Uppenbart felaktig bedömning.

Svaranden gjorde sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning genom att, i förteckningen med hänvisningar vilken skickades tillsammans med debetnotan, fastställa att projektet i grund och botten inte uppfyllde de globala teknik- och marknadsmålen utan att beakta faktiska omständigheter och handlingar

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Svaranden åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att fastställa att kostnader till ett belopp av 263 028,89 euro av de kostnader om 804 020,75 som hade deklarerats av sökanden inte var stödberättigande.

5. Femte grunden: Åsidosättande av kravet på sund ekonomisk förvaltning och, i synnerhet, kravet på sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

Svaranden beaktade inte sökandens argument om utvecklingen av marknadens behov och det därav följande behovet av att ändra projektet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, s. 81).

Talan väckt den 30 oktober 2020 – NV mot eu-LISA

(Mål T-661/20)

(2021/C 19/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NV (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)

Svarande: Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 3 februari 2020 i den mån sökanden däri fick en reprimand,
- om så erfordras, ogiltigförklara beslutet av den 3 augusti 2020 om avslag på sökandens klagomål av den 9 april 2020,
- förplikta svaranden att betala skadestånd för den ideella skadan, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) kan värderas till 5 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det beslut som meddelades av styrelsen (2015-014) för administrativa utredningar den 28 januari 2015 är rättsstridigt.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och artikel 41 i Europeiska unions stadga om de grundläggande rättigheterna, samt rätten att bli hörd och tystnadsplikten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 12, 12a, 17 och 19 i tjänsteföreskrifterna och principen om god förvaltningssed, samt en uppenbart oriktig bedömning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 10 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna om disciplinförfaranden, samt åsidosättande av omsorgsplikten.

Överklagande ingett den 9 november 2020 – Sam McKnight mot EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Mål T-670/20)

(2021/C 19/65)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sam McKnight Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket COOL GIRL – Registreringsansökan nr 16 681 975

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 25 augusti 2020 i ärende R 689/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO, samt Carolina Herrera om det företaget väljer att intervensera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 11 november 2020 – Celler Lagravera mot EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(Mål T-673/20)**

(2021/C 19/66)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter***Klagande:* Celler Lagravera, SLU (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J.L. Rivas Zurdo)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärket Cíclic – Registreringsansökan nr 17 948 980*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 augusti 2020 i ärende R 465/2020-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del som beslutet innebar att Celler Lagravera SLU:s överklagande ogillades och invändningsenhetens beslut nr B 3 071 125 fastställdes, i vilket denna enhet biföll en invändning avseende samtliga varor som omfattas av EU-varumärket nr 17 948 980 "Cíclic" (figurmärke) för "vin" i klass 33, och
- förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna..

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001

Talan väckt den 12 november 2020 – Leonardo SpA mot Frontex**(Mål T-675/20)**

(2021/C 19/67)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter***Sökande:* Leonardo SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna M. Esposito, F. Caccioppoli och G. Calamo)*Svarande:* Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen, efter att den har bedömt de handlingar som begäran om tillgång till handlingar avser och för detta ändamål har lämnat ut dessa handlingar, ska ogiltigförklara det överklagade beslutet och följaktligen besluta att Frontex utan ytterligare dröjsmål ska lämna ut de handlingar som begäran om utlämnande av handlingar avser och förplikta Frontex att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan har väckts mot beslutet om avslag på begäran om tillgång till handlingar gällande anbudsförfarandet FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG, som är i fråga i målet Leonardo/Frontex, T-849/19 som är anhängigt vid Europeiska unionens tribunal (inbegripet tilldelningsbeslutet, protokollen från anbudsförfarandet, de handlingar som getts in av den konkurrerande anbudsgivaren och alla andra handlingar som getts in i målet).

Till stöd för sin ansökan gör sökanden gällande ett åsidosättande av artikel 4.1b, 4.2 första strecksatsen och 4.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s 43), Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 2014, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65), och särskilt artiklarna 28, 21 och 161 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, [Frontex] styrelses beslut nr 19 av den 23 juli 2019 och artikel 89 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 2019, s. 1).

I andra hand kritiserar sökanden Frontex för att Frontex inte heller gav sökanden partiell tillgång till handlingarna.

Överklagande ingett den 13 november 2020 – Dr. August Wolff mot EUIPO – Combe International (Vagisan)

(Mål T-679/20)

(2021/C 19/68)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ombud: advokat A. Thünken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Combe International Ltd (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket Vagisan – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 10 985 168

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 september 2020 i ärende R 2459/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara beslut nr 000018101 C meddelat av EUIPO:s annulleringsenhet den 11 september 2019, och
- förplikta EUIPO och, i förekommande fall, intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål och kostnaderna i förfarandet inför EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 november 2020 – Novelis mot kommissionen**(Mål T-680/20)**

(2021/C 19/69)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (ombud: advokaterna S. Völcker, T. Caspary och R. Benditz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, helt eller delvis, kommissionens beslut av den 31 augusti 2020 i ärende M.9076 – Novelis/Aleris om avslag på Novelis begäran om en månads förlängning av fristen enligt klausul 49 i Novelis/Aleris åtaganden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet antogs av biträdande generaldirektören för generaldirektoratet för konkurrens i stället för av kommissionskollegiet, i strid med principen om kollegialt ansvar.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens rätt att bli hörd.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten som gör det möjligt för sökanden att utöva sina rättigheter till försvar på ett effektivt sätt.
 4. Fjärde grunden: Det angripna beslutet är behäftat med flera uppenbart oriktiga bedömningar och beaktar inte att sökanden har legitima skäl för att ansöka om förlängning. Sökanden har vidare hävdats att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen mot bakgrund av dess rättsliga konsekvenser och att det finns flera mindre betungande åtgärder.
-

Talan väckt den 13 november 2020 – OC mot Europeiska utrikestjänsten**(Mål T-681/20)**

(2021/C 19/70)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* OC (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)*Svarande:* Europeiska utrikestjänsten**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning samt bifalla talan, och följaktligen
- ogiltigförklara beslutet av den 27 januari 2020 i den del sökandens begäran om ersättning av den 27 september 2019 däri avslås,
- i den mån det är påkallat ogiltigförklara beslutet av den 4 augusti 2020 i den del sökandens klagomål av den 17 april 2020 däri avslås,
- förplikta svaranden att utge ersättning för den ideella skada och den ekonomiska skada som sökanden har lidit, vilka i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) ska uppskattas till 20 000 euro respektive 580 889 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av artikel 22a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, åsidosättande av artikel 3.3 i Europeiska utrikestjänstens stadga om uppgifter och ansvarsområdet för kommissionens förskottsförvaltare ("Charter of the tasks and responsibilities of imprest administrators of the Commission"), åsidosättande av artikel 3 i Europeiska utrikestjänstens stadga om yrkesstandarder för person med ansvar för finansiell kontroll, och åsidosättande av artikel 2 i beslut PROC HR(2011)008 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.
2. Andra grunden avser åsidosättande av omsorgsplikten. Sökanden anser bland annat att beslutet om förflyttningen av sökanden fattats utan iakttagande av principen om likvärdig anställning och att förflyttningen, med hänsyn till omständigheterna i fallet, inte var motiverad av tjänstens intresse.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av rätten att yttra sig och motiveringsskyldigheten, samt åsidosättande av skyddet av personuppgifter och av rätten till skydd för privatlivet.

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (fotbeklädnader)**(Mål T-682/20)**

(2021/C 19/71)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Österrike) (ombud: advokaten M. Gail)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 1 451 421-0185

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2020 i ärende R 1650/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 5 och 25.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
- Åsidosättande av artiklarna 6 och 25.1 b i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 andra meningen i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 första meningen i rådets förordning (EG) nr 6/2002.

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (Skor)

(Mål T-683/20)

(2021/C 19/72)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Österrike) (ombud: advokaten M. Gail)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 1 457 113-0405

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2020 i ärende R 1648/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 5 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 andra meningen i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Legero Schuhfabrik mot EUIPO – Rieker Schuh (Skor)

(Mål T-684/20)

(2021/C 19/73)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Österrike) (ombud: advokaten M. Gail)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 1 457 113-0075

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2020 i ärende R 1649/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 5 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 andra meningen i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 16 november 2020 – Jinan Meide Casting m.fl. mot kommissionen**(Mål T-687/20)**

(2021/C 19/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina) och 10 andra sökande (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena har yrkat att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1146 av den 28 juni 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd, till följd av av tribunalens dom i mål T-650/17 ⁽¹⁾, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 10.1 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾ (nedan kallad "grundförordningen") och den allmänna principen om förbud mot retroaktiv verkan. Sökandena har hävdad att tullarna enligt artikel 10.1 i grundförordningen – med hänsyn till att den angripna förordningen trädde i kraft den 22 augusti 2020 – endast kunde tillämpas på produkter som övergick till fri omsättning från och med den 22 augusti 2020. Bestämmelserna i den angripna förordningen som föreskriver införande och uppbörd av tullar från och med den 15 maj 2013 strider därför mot artikel 10.1 i grundförordningen och den allmänna principen om förbud mot retroaktiv verkan.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av den allmänna principen om förbud mot retroaktiv verkan i unionsrättsakter och den allmänna rättssäkerhetsprincipen.

3. Tredje grunden: Kommissionen har genom att anta den angripna förordningen åsidosatt artikel 266 FEUF, eftersom den inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa tribunalens dom i mål T 650/17. I synnerhet genom att återinföra tullar från och med den 15 maj 2013, anser sökandena att den angripna förordningen inte tar hänsyn till att denna dom ogiltigförklarade förordning (EU) 2017/1146 ⁽³⁾ i sin helhet med avseende på Jinan Meide Casting Co., Ltd. (nedan kallat "JMCC"), vilket innebar att de tullar som ålagts JMCC undanröjdes retroaktivt från unionens rättsordning.
4. Den fjärde grunden: Kommissionen har genom att införa tullar retroaktivt i stället för att välja det mindre betungande alternativet att införa tullar endast för framtiden gått utöver vad som är nödvändigt för att genomföra tribunalens dom i mål T-650/17. Detta strider mot proportionalitetsprincipen samt artikel 5.1 och 5.4 FEU.
5. Femte grunden: Den angripna förordningen strider mot rätten till ett effektivt rättsmedel, vilket är en allmän princip i unionsrätten som är fastslagen i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt sökandena var det närmast tillgängliga och mest effektiva sättet att avhjälpa ett rättsstridigt införande av tullar på deras import att erhålla en ogiltigförklaring och därigenom få full återbetalning av de tullar som betalats felaktigt.
6. Sjätte grunden: Kommissionen har genom den angripna förordningen infört en tull under en period för vilken sådan tull är förbjuden enligt artikel 103 i unionens tullkodex ⁽⁴⁾, enligt vilken det föreskrivs en preskriptionstid på tre år från och med importdatumet för att ta ut sådana tullar.
7. Sjunde grunden: Registreringen av importen av JMCC:s produkter gav inte kommissionen skäl att införa tullarna retroaktivt i förevarande fall. Enligt sökandena saknade kommissionen också behörighet att föreskriva registrering, och import av JMCC:s produkter var föremål för registrering i strid med artikel 14.5 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 274, 2020, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 343, 2009, s. 51.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1146 av den 28 juni 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd (EUT L 166, 2017, s. 23).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).

Överklagande ingett den 16 november 2020 – Freshly Cosmetics mot EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Mål T-688/20)

(2021/C 19/75)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Freshly Cosmetics SL (Reus, Spanien) (ombud: advokaten P. Roiger Bellóstes)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Misiego Blázquez (Madrid, Spanien).

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-figurmärke IDENTITY BEAUTY – Registreringsansökan nr 17 913 910

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 11 september 2020 i ärende R 205/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och bifalla ansökan om registrering som EU-varumärke nr 17 913 910 av figurmärket IDENTITY BEAUTY för samtliga varor och tjänster i klass 3, och
- förplikta innehavaren av det äldre spanska varumärket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 18 november 2020 – Iliad Italia mot kommissionen

(Mål T-692/20)

(2021/C 19/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Iliad Italia SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna D. Fosselard och D. Waelbroeck)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 1573 final av den 6 mars 2020 om att inte göra invändningar mot den anmälda åtgärden i ärende M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV i dess lydelse enligt åtagandena och förklara den förenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktion, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: I åtagandena anges ingen klar definition eller kvantifiering av den lägsta effektnivå som krävs för att uppfylla villkoret att tillhandahålla fritt utrymme, vilket är centralt för åtagandenas verkningsfullhet.
2. Andra grunden: Det anges inte uttryckligen och tydligt i åtagandena att nya deltagare, från det att åtagandena börjar genomföras, har rätt att erhålla värdtjänster som omfattar 700 MHz-bandet, vilket är avgörande för att ett konkurrerande mobilt nätverk ska kunna fungera på ett ändamålsenligt sätt.

3. Tredje grunden: I åtagandena anges inte explicit och tydligt att parterna förbjuds att välja olämpliga anläggningar när de uppfyller sin skyldighet att tillhandahålla tillgång för nya deltagare och det föreskrivs inget skydd mot att parterna är partiska när de väljer vilka anläggningar de ger tillgång till.
4. Fjärde grunden: I åtagandena föreskrivs ett otillräckligt och otydligt förfarande för att ge tillgång till relevanta anläggningar, vilket leder till att nya deltagare inte på ett ändamålsenligt sätt kan använda de anläggningar som erbjuds enligt åtagandena.

Talan väckt den 5 november 2020 – Hansol Paper mot kommissionen

(Mål T-693/20)

(2021/C 19/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hansol Paper Co. Ltd (Seoul, Sydkorea) (ombud: advokaterna B. Servais och V. Crochet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1524 av den 19 oktober 2020 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av visst tungt termopapper med ursprung i Republiken Korea, i den del den avser sökanden, och
- förplikta kommissionen och eventuella intervenienter som tillåts intervensera till stöd för kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund, som avser att kommissionens metod för att fastställa sökandens marginaler för prisunderskridande och målprisunderskridande strider mot artiklarna 3.1, 3.2, 3.3, 3.6 och 9.4 i grundförordningen.

Tribunalens beslut av den 28 oktober 2020 – Grange Backup Power mot kommissionen

(Mål T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.5.2018.

Tribunalens beslut av den 23 oktober 2020 – ZZ mot ECB**(Mål T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen i utökad sammansättning har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 103, 18.3.2019

Tribunalens beslut av den 27 oktober 2020 – CH och CN mot parlamentet**(Mål T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 201, 15.6.2020.

Tribunalens beslut av den 27 oktober 2020 – CH och CN mot parlamentet**(Mål T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV